

د يوشع کتاب

يوشع ته د خدای له خوا د کنعان د فتحې امر

۱ د موسی د مړینې څخه وروسته څښتن د موسی د مرستیال د نون زوی یوشع سره خبرې وکړې: ۲ >زما خدمتگار موسی مړ شوی دی. اوس ته د ټول قوم سره تیار شه او د اردن له سیند څخه هغې ځمکې ته واوړه چې زه یې هغوی یعنی اسرائیلیانو ته ورکوم. ۳ لکه څنګه چې ما له موسی سره وعده کړې وه، په هر ځای چې تاسو قدم کېږدئ هغه به تاسو ته درکړم. ۴ ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه د لبنان تر غرونو پورې او د فرات د لوی سیند څخه یعنی د حیتیانو د ټول هېواد څخه په لوېدیځ کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسېږي. ۵ ای یوشع، ترڅو چې ته ژوندی یې هیڅوک به ونه شي کولی چې ماتې درته درکړي. زه به ستا سره مل یم لکه څنګه چې د موسی سره وم. زه به همپشه ستا سره مل یم او تا به هیڅکله پرېږدم. ۶ نو قوی او زړور اوسه، ځکه څنګه چې دغه قوم هغه ځمکه چې د هغو د نیکونو سره مې وعده کړې ده نیسي، نو ته به د هغوی مشري کوي. ۷ نو قوی او ډېر زړور اوسه. په غور سره د هغه ټول شریعت څخه چې زما خدمتگار موسی درته درکړی دی اطاعت وکړه. د هغه هیڅ کومه برخه له نظره ونه غورزوې نو ته به په هر ځای کې بریالی اوسې. ۸ ستاسو په هغه عبادت کې چې په ګډه سره کېږي باید همپشه د تورات کتاب په لوړ اواز سره ولولې. هغه شپه او ورځ مطالعه کړه او هرڅه چې په هغه کې لیکل شوي دي په غور سره د هغو څخه اطاعت وکړه. نو بیا به ته نېکمرغه او بریالی اوسې. ۹ دا په یاد ساته چې ما تاته حکم کړی دی چې قوی او زړور اوسه. مه وپرېږه او جرأت له لاسه مه ورکوه. زه ستا څښتن خدای یم او هر چېرې چې ځې زه به ستا سره مل یم.<

۱۰ نو يوشع د اسراييلو مشرانو ته حکم وکړ: ۱۱ > په کمپ کې وگرځئ او خلکو ته ووايئ: يو څه خواړه تيار کړئ. ځکه چې تاسو به په درې ورځو کې د اردن له سيند څخه پورې وځئ او هغه ځمکه به ونيسئ چې زمونږ څښتن خدای يې درکوي.<

۱۲ يوشع د روښن، جاد او د منسي نيمې قبيلې ته وويل: ۱۳ > په ياد ساتئ چې د څښتن خدمتگار موسی^۱ تاسو ته څنگه ويلي وو چې زمونږ څښتن خدای به تاسو ته دا ځمکه چې د اردن د سيند په ختيځه غاړه پرته ده درکړي چې هلته په سوله کې ژوند وکړئ. ۱۴ ستاسو ښځې، ماشومان او څاروي به دلته پاتې شي، مگر ستاسو هغه نفر چې په وسلو باندې سمبال دي بايد د نورو اسراييليانو څخه مخکې د سيند څخه تېر شي چې د هغوی سره مرسته وکړي ۱۵ ترڅو هغوی هغه ځمکه ونيسي کومه چې د اردن د سيند په لويديځ کې پرته ده او څښتن هغوی ته ورکړې ده. کله چې هغه د اسراييلو ټولو قبيلو ته ارامي راوستله، نو بيا تاسو کولی شئ چې بېرته راشئ او په خپله خاوره کې واوسېږئ کومه چې د اردن د سيند په ختيځ کې پرته ده او موسی^۱ تاسو ته درکړې ده.<

۱۶ هغوی يوشع ته په ځواب کې وويل: > څه چې تا مونږ ته ويلي دي هغه ټول به سرته ورسوو او هرچېرته چې مونږ لېرې هلته به ځو. ۱۷ لکه څنگه چې مونږ همېشه د موسی^۱ اطاعت کاوه، هماغه شان به ستا اطاعت کوو. زمونږ څښتن خدای دې ستا سره مل وي لکه څنگه چې د موسی^۱ سره مل ؤ. ۱۸ هرڅوک چې ستا په مقابل کې سرکشي وکړي يا ستا د کوم يو حکم څخه سرغړونه وکړي هغه به وژل کېږي. نو قوي او زړور اوسه!<

اریحا ته د یوشع له خوا د جاسوسانو لپړل

۲ (۱) بیا د نون زوی یوشع د شطیم له کمپ څخه په پټه دوه جاسوسان د دې حکم سره ولپړل چې لاړ شي او د کنعان د خاورې او په خاصه توګه د اریحا د ښار وضع وڅیړي. کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغوی لاړل چې د راحاب په نوم د یوې فاحشې په کور کې شپه تېره کړي. (۲) د اریحا پادشاه خبر شو چې نن شپه ځینې اسرائیلیان راغلي دي چې په دې خاوره کې جاسوسي وکړي، (۳) نو هغه راحاب ته دا پیغام ورولېږه: >هغه خلک چې ستا کور ته راغلي دي غواړي چې د ټولې خاورې جاسوسي وکړي! هغوی بیرون راوباسه!<

(۴) - (۶) هغې په ځواب کې وویل: >ځینې خلک زما کور ته راغلي وو، مګر زه نه پوهېږم چې هغوی د کوم ځای وو. هغوی د لمړیږو پاته په وخت کې مخکې له دې چې د ښار دروازه وتړل شي لاړل. زه پوه نشوم چې هغوی چېرته تلل، خو که چېرې تاسو ژر ورپسې ورشئ نو کولی شئ چې هغوی ونیسئ.< (راحاب هغه دوه جاسوسان د بام سرته بیولي وو او هغوی یې د کتان د بوټو د پنډرو لاندې چې هلته یې ایښي وو پټ کړي وو.) (۷) د پادشاه نفر د ښار څخه لاړل او بیا دروازه بنده شوه. هغوی د اسرائیلي جاسوسانو د لټولو په خاطر تر هغه ځای پورې لاړل په کوم ځای کې چې خلک به د اردن له سیند څخه تېرېدل.

(۸) د شپې له خوا مخکې له دې چې جاسوسان ویده شي، راحاب بام ته وروختله (۹) او هغوی ته یې وویل: >زه پوهېږم چې څښتن دا ځمکه تاسو ته درکړې ده او هرڅوک په دې هېواد کې ستاسو څخه سخت وپریږي. (۱۰) مونږ اورېدلي دي کله چې تاسو له مصر څخه راوتلی نو څښتن څنګه ستاسو په مخکې د سرې بحیرې اوبه وچې کړې. او مونږ خبر یو چې تاسو څنګه د اموریانو دوه پادشاهان یعنې سیحون او عوج د اردن د سیند په ختیځ کې ووژل. (۱۱) څنګه چې مونږ له دې څخه خبر شو، نو ووېرېدو او خپل جرأت مو له لاسه ورکړ. ځکه چې ستاسو څښتن خدای د

خُمکې او اسمان خدای دی. (۱۲) نو اوس ماته د هغه په نوم قسم وخورئ چې تاسو به زما د کورنۍ سره داسې له مهربانۍ څخه ډکه رویه کوئ، لکه څنگه چې ما ستاسو سره کړې ده او ماته یوه داسې نښه راکړئ چې په تاسو باندې اعتبار وکړم. (۱۳) زما سره وعده وکړئ چې زما مور او پلار، زما وروڼه او خوبندې او د هغوی ټولې کورنۍ به ژغورئ! مونږ مه پرېږدئ چې مړه شو. (۱۴) هغو سړیو هغې ته وویل: ځکه چېرې مونږ په خپلې خبرې باندې عمل ونه کړ نو خدای دې زمونږ ژوند واخلي! که چېرې ته چاته ونه وایې چې مونږ څه کوو، مونږ ستا سره وعده کوو کله چې څښتن مونږ ته دا ځمکه راکړي مونږ به ستا سره نښه رویه وکړو. (۱۵) نو راحاب هغوی په یوې رسۍ باندې د کړکۍ په لار ښکته کړل، ځکه چې په کوم کور کې چې هغه اوسېدله هغه د ښار په دېوال باندې و. (۱۶) راحاب هغوی ته وویل: <غونډیو ته لار شې، که نه، نو د پادشاه نفر به تاسو راپیدا کړي. درې ورځې هلته ځانونه پټ کړئ ترڅو هغوی بېرته راشي، وروسته بیا کولی شئ چې په خپله لاره باندې لار شئ.>

(۱۷) سړیو هغې ته وویل: <په کومه وعده باندې چې تا مونږ مجبور کړو په هغې باندې به عمل کوو. (۱۸) هغه څه چې ته یې باید وکړې دا دي: کله چې مونږ ستاسو په خاوره باندې حمله وکړه، دا سور مزی په هغې کړکۍ باندې وتره چې تا ورباندې راښکته کړو. خپل پلار، مور، وروڼه او د خپل پلار ټوله کورنۍ په خپل کور کې سره راغونډ کړه. (۱۹) که چېرې څوک ستا د کور څخه ووزي، د هغه خون به د هغه په خپله غاړه وي او مسئولیت به یې زمونږ په غاړه نه وي. مگر که چېرې ستا په کور کې چاته زیان ورسېږي، بیا به مسئولیت زمونږ په غاړه وي. (۲۰) مگر که چېرې چاته ووايې چې مونږ څه کوو، نو بیا به مونږ مجبور نه یو په هغې وعده باندې ټینګ پاتې شو کومه چې تا په مونږ باندې کړې وه.> (۲۱) راحاب دا خبره ومنله او هغوی یې رخصت کړل. کله چې هغوی لاړل، هغې په کړکۍ باندې سور مزی وتره.

(۲۲) هغه جاسوسان غونډیو ته لاړل او پټ شول. د پادشاه نفر ودرې ورځې د هغې سیمې ټولې

لارې ولټولې، خو هغوی یې پیدا نکړل، نو هغوی بېرته اریحا ته راستانه شول. (۲۳) بیا هغه دوه جاسوسان د غونډیو څخه راکوز شول، د اردن له سیند څخه تېر شول او بېرته یوشع ته ورغلل. هرڅه چې په هغوی باندې تېر شوي وو هغه ته یې بیان کړل. (۲۴) هغوی یوشع ته وویل: >مونږ باور لرو چې څښتن مونږ ته هغه ټول هېواد راکړی دی. د هغه ځای ټول خلک زمونږ څخه سخت وپریږي.<

د اردن د سیند څخه د اسراییلو د قوم تېرېدل

۳ (۱) سبا سهار یوشع او د اسراییلو ټول قوم وختي پاڅېدل، د هغه کمپ څخه چې په شطیم کې ؤ روان شول او د اردن سیند ته لاړل. هلته یې خپمې ودرولې او د دې انتظار یې کاوه چې له هغه ځای څخه پورې وزي. (۲) درې ورځې وروسته د قوم مشران په کمپ کې وگرځېدل (۳) او خلکو ته یې وویل: >کله چې تاسو زمونږ د څښتن خدای د لوظ صندوق چې کاهنان یې انتقالوي ووينئ، نو د خپلو ځایونو څخه روان شئ او په هغه پسې لاړ شئ. (۴) بیا به تاسو پوه شئ چې په کومه لاره باندې لاړ شئ ځکه چې مخکې تاسو په دې لار باندې نه یئ تللي. مگر د لوظ صندوق ته به نژدې نه ورځئ، د هغه څخه د نهه سوه مترو په فاصله شاته اوسئ.<

(۵) یوشع قوم ته وویل: >ځانونه پاک کړئ، ځکه چې څښتن به سبا ستاسو په منځ کې لویه معجزه وښايي.< (۶) بیا هغه کاهنانو ته وویل چې د لوظ صندوق واخلي او د هغه سره دې د قوم په منځ کې ځي. نو څه چې هغه وویل هغوی هماغسې وکړل.

(۷) څښتن یوشع ته وویل: >زه به سر له نن څخه د اسراییلو قوم دې ته مجبور کړم چې د یو لوی سړي په توګه ستا احترام وکړي او هغوی به په دې پوه شي چې زه ستا سره مل یم لکه څنګه چې د موسی سره مل وم. (۸) هغو کاهنانو ته چې د لوظ صندوق وړي ووايه کله چې دوی د

اردن سيند ته ورسپړي، بايد سيند ته ننوزي او د سيند د غاړې سره نژدې دې ودرپړي.

۹) بيا يوشع اسراييليانو ته وويل: >دلته راشئ او د خپل څښتن خدای خبرو ته غوږ ونيسئ.

۱۰) نن به تاسو پوه شئ چې ژوندی خدای ستاسو سره مل دی. هغه به بېشکه کنعانيان، حيتيان، حويان، فرزبان، جرجاشيان، اموريان او ييوسيان ستاسو له مخې څخه لپړې کړي. ۱۱) گورئ، د ټولې دنيا د څښتن د لوظ صندوق به د اردن د سيند څخه په تېرېدلو کې ستاسو لارښوونه کوي.

۱۲) نو د اسراييلو د قبيلو څخه دولس نفره وټاکئ يعنې د هرې قبيلې څخه يو يو نفر. ۱۳) کله چې کاهنان چې د ټولې دنيا د څښتن د لوظ صندوق انتقالوي خپلې پښې په اوبو کې کېږدي، د اردن د سيند اوبه به ودرپړي او کومې اوبه چې لاندې راځي هغه به په يو ځای کې سره راغونډې شي.

۱۴) - ۱۵) دا د لو کولو وخت ؤ او اوبه د سيند له غاړو څخه پورته شوې وې. کله چې خلک د کمپ څخه روان شول چې د اردن له سيند څخه تېر شي، نو هغه کاهنان چې د لوظ صندوق يې انتقالاوه د هغوی په مخ کې روان شول. څنگه چې کاهنانو په سيند کې قدم کېښود، ۱۶) اوبه ودرېدې او په يوې لپړې فاصلې کې په يو ښار کې چې آدم بلل کېده او د زرتان د ښار په څنگ کې ؤ يوځای غونډې شوې او کومې اوبه چې لاندې د ارام درياب ته رابېدې، هغه په بشپړه توگه بېلې شوې. نو قوم اريحا ته مخامخ پورې وت. ۱۷) په داسې حال کې چې قوم په وچه ځمکه باندې تېرېده، هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه تر هغه وخته پورې د اردن د سيند په منځ کې په وچه ځمکه باندې ولاړ وو ترڅو ټول قوم بلې غاړې ته ورپورې وت.

د يادگاري تيرو ودرول

۴) کله چې ټول قوم د اردن له سيند څخه تېر شو، څښتن يوشع ته وويل: ۲) >د اسراييلو

د قوم څخه دولس تنه وټاکه يعنې د هرې قبيلې څخه يو يو نفر (۳) او هغوی ته حکم وکړه چې د اردن د سيند له منځ څخه يعنې له هماغه ځای څخه چيرته چې کاهنان ولاړ وو دولس تيرې راواخلي. هغوی ته ووايه چې دا تيرې له ځانه سره يوسي او په هغه ځای کې يې کېږدي چيرته چې تاسو نن شپه خپمې ودرؤئ.

(۴) نو يوشع هغه دولس نفره کوم چې هغه غوره کړي وو، راوغوښتل (۵) او هغوی ته يې وويل: >د اردن د سيند منځ ته هغه ځای ته چې د لوظ صندوق په کې دی لاړ شئ. تاسو هر يو د اسراييلو د قبيلو د شمېر په مطابق يوه يوه تيره واخلي او په خپلو اوږو باندې يې کېږدئ. (۶) دا تيرې به خلکو ته هغه کارونه ورپه يادوي کوم چې څښتن کړي دي. په راتلونکي کې کله چې ستاسو اولادونه درڅخه پوښتنه وکړي چې دا تيرې ستاسو دپاره څه معنی لري؟ (۷) تاسو به هغوی ته وايئ کله چې د څښتن د لوظ صندوق د اردن د سيند څخه تېرېده د سيند اوبه ودرېدلې. دا تيرې به همپشه د اسراييلو قوم ته دا خبره ورپه يادوي چې دلته څه پېښ شول.

(۸) هغو نفرو د يوشع حکمونه په ځای کړل. څنگه چې څښتن په يوشع باندې امر کړی ؤ، هغوی د اردن د سيند له منځ څخه دولس تيرې راواخيستي يعنې د اسراييلو د هرې قبيلې دپاره يوه تيره وه. هغوی دا تيرې د خپمو د ودرولو ځای ته يوړې او هلته يې کېښودې. (۹) يوشع د اردن د سيند په منځ کې چيرته چې د لوظ د صندوق وړونکي کاهنان ولاړ وو هم دولس تيرې ودرولې. (هغه تيرې تر اوسه پورې هلته دي.) (۱۰) کاهنان تر هغه وخته پورې د اردن د سيند په منځ کې ولاړ پاتې شول ترڅو چې قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په يوشع باندې د هغو حکم کړی ؤ. دا هغه څه وو چې موسی هم مخکې يوشع ته حکم کړی ؤ.

نو قوم په بېره د اردن له سيند څخه تېر شو. (۱۱) کله چې هغوی ټول بلې غاړې ته پورې وتل، کاهنان د څښتن د لوظ د صندوق سره د قوم په منځ کې پورې وتل. (۱۲) د روبين او جاد د قبيلو او

د منسي د نيمې قبيلې نفر د جگړې دپاره تيار وو او لکه څنگه چې موسی هغوی ته ويلي وو، هغوی د پاتې قوم په مخ کې پورې وتل. (۱۳) تقريباً څلوېښت زره نفر د جگړې دپاره تيار وو او هغوی د څښتن په حضور کې هغه ډاگ ته چې اريحا ته نژدې ؤ، ورتېر شول. (۱۴) په هغه ورځ څښتن يوشع د ټولو اسراييلو په نظر کې سرلوړی کړ. ترڅو پورې چې هغه ژوندی ؤ هغوی د هغه احترام کاوه لکه څنگه چې هغوی د موسی احترام کاوه.

(۱۵) بيا څښتن يوشع ته وويل (۱۶) چې په هغو کاهنانو باندې چې د لوظ صندوق انتقالوي امر وکړي چې د اردن له سيند څخه راووزي. (۱۷) يوشع هماغسې وکړل (۱۸) او کله چې کاهنان د سيند غاړې ته ورسېدل نو سمدلاسه د سيند اوبو بېرته په بهېدلو شروع وکړه او د سيلاب په شان بيا د سيند له غاړو څخه پورته شولې.

(۱۹) د اولې مياشتې په لسمه ورځ قوم د اردن له سيند څخه تېر شو او په جلجال کې يې چې د اريحا ختيځې خواته پروت ؤ خپمې ودرولې. (۲۰) يوشع په جلجال کې هغه دولس تيرې ودرولې کومې چې هغوی د اردن له سيند څخه راويستلې وې. (۲۱) هغه د اسراييلو خلکو ته وويل: >په راتلونکي کې کله چې ستاسو اولادونه ستاسو څخه پوښتنه وکړي چې دا تيرې څه معنی لري؟ (۲۲) تاسو به هغوی ته د هغه وخت په باره کې ووايي چې اسراييليان د اردن په سيند کې په وچه ځمکه باندې پورې وتل. (۲۳) هغوی ته ووايي چې زمونږ څښتن خدای زمونږ په خاطر د اردن د سيند اوبه وچې کړې ترڅو مونږ ورڅخه تېر شو، لکه څنگه چې هغه زمونږ دپاره د سرې بحيرې اوبه وچې کړې وې. (۲۴) هغه دا کارونه ځکه وکړل چې د ځمکې په مخ ټول قومونه پوه شي چې د څښتن قدرت څومره زيات دی او تاسو به د تل دپاره د خپل څښتن خدای څخه وېره کوئ.<

۵ (ب) د اموريانو ټولو پادشاهانو چې د اردن د سيند په لوېديځ کې وو او د کنعانيانو ټولو

پادشاهانو چې د مدیترانې د بحیرې په غاړه وو واورېدل چې خښتن د اردن سیند تر هغه وخته پورې وچ کړی و ترڅو د اسراییلو قوم له هغه څخه تېر شو. هغوی ووېرېدل او نور یې دا جرئت نه درلود چې د اسراییلو سره مخامخ شي.

په جلجال کې سنتگیری

۲) په هغه وخت کې خښتن یوشع ته وویل: <د بکری له تیرې څخه چې جوړې کړه او پاتې اسراییلیان سنت کړه.> ۳) نو څنگه چې خښتن حکم کړی و یوشع هماغسې وکړل او اسراییلیان یې په هغه ځای کې سنت کړل چې د سنت گیری د غونډۍ په نوم یاد شو. ۴) نو په دې خاطر هغه داسې وکړل. هغه ټول نارینه یعنې ټول جنگي نفر چې د مصر څخه راوتلي وو د سفر په دوران کې په دښته کې مړه شول. ۵) هغه خلک چې د مصر څخه راوتلي وو هغوی ټول سنت شوي وو، مگر هغه ټول خلک چې د سفر په دوران کې په دښته کې زېږېدلي وو هغوی سنت شوي نه وو. ۶) اسراییلیانو څلوېښت کاله په دښته کې سفر وکړ، ترڅو ټول خلک یعنې د قوم ټول جنگي نفر چې د مصر څخه راوتل مړه شول ځکه چې د خښتن د امر څخه یې سرغړونه کړې وه. لکه څنگه چې خښتن قسم خوړلی و هغوی ته اجازه ورنه کړای شوه چې هغه غني او حاصلخیزه ځمکه وویني چې د هغو د نیکونو سره یې وعده کړې وه. ۷) د دغو خلکو زامن هیڅکله سنت شوي نه وو او دا هغه نوی نسل و کوم چې یوشع سنت کړ.

۸) کله چې د اسراییلو ټول نارینه سنت شول، هغوی تر هغې پورې په کمپ کې پاتې شول ترڅو چې زخمونه یې روغ شول. ۹) خښتن یوشع ته وویل: <دا زما د قوم دپاره د شرم خبره وه چې په مصر کې دې غلامان وي، خو ما نن هغه رسوایي لېرې کړه.> نو اسراییلیانو دغه ځای د جلجال په نوم یاد کړ او تر اوسه پورې په دې نوم یادېږي.

١٠) كله چې اسراييليانو په جلجال کې اريحا ته نژدې په ډاگ کې خپمې ودرولې، هغوی د مياشتې د خوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر ولمانځه. ١١) راتلونکې ورځ اول ځل و چې هغوی د کنعان د محصولاتو څخه خواړه و خوړل يعنې وريټې شوې غلې دانې او فطيره ډوډۍ. ١٢) له هماغې ورځې څخه د خدای له خوا د من رالېږل بند شول او د اسراييلو دپاره نور من نه پيدا کېده. له هماغه وخت څخه هغوی هغه څه خوړل چې په کنعان کې پيدا کېدل.

د اسراييلو له خوا د اريحا نيول

١٣) يو وخت يوشع اريحا ته نژدې و، چې ناڅاپه يې يو سړی وليد چې د هغه مخې ته ولاړ و او په لاس کې يې توره وه. يوشع هغه ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ته زمونږ په خوا يې که زمونږ د دښمنانو په خوا؟>

١٤) هغه په ځواب کې وويل: <هيڅ يو نه، زه اوس د څښتن د لښکر د قوماندان په توگه راغلی يم.> بيا يوشع په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: <صاحبه، زه ستاسو خدمتگار يم. زما څخه څه غواړئ چې ويې کړم؟>

١٥) د څښتن د لښکر قوماندان هغه ته وويل: <خپلې خپلې وباسه ځکه چې ته په سپېڅلې ځمکې باندې ولاړ يې.> او يوشع همداسې وکړل.

د اريحا سقوط

١٦) د اريحا خلکو د اسراييليانو له وېرې د ښار دروازې کلکې وتړلې او د هغه ساتنه کېده. هيچا نه شو کولی چې ښار ته ننوزي يا د ښار څخه ووزي. ١٧) څښتن يوشع ته وويل: <زه

اریحا د هغه د پادشاه او د هغه د زړورو عسکرو سره تاته تسلیموم. (۳) ته او ستا عسکر باید شپږ ورځې د ورځې یو ځل د ښار څخه گردچاپیره وگرځی. (۴) اووه کاهنان چې هر یو سره سرنی وی هغوی دې د لوظ د صندوق په مخ کې روان شي. په اوومه ورځ په داسې حال کې چې کاهنان به خپل سرنی ووهي، تاسو ټول اووه ځله د ښار څخه گردچاپیره وگرځی. (۵) بیا دې هغوی په اوږد اواز سره سرنی ووهي. څنگه چې تاسو هغه واورئ، ټول خلک دې په لوړ اواز چیغې ووهي، نو د ښار دپوالونه به راپرپوزي. بیا به ټول لښکر مخامخ ښار ته ننوزي.

(۶) یوشع کاهنان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: <د لوظ صندوق واخلي او اووه تنه د سرنیو سره د هغه په مخ کې حرکت وکړئ.> (۷) بیا هغه قوم ته حکم وکړ: <د ښار څخه گردچاپیره وگرځی او وسله وال ساتونکي دې د خښتن د لوظ د صندوق په مخ کې روان وي.>

(۸) څنگه چې یوشع قوم ته وینا وکړه، هغه اووه کاهنان چې سرنی یې وړل هغوی مخکې روان شول، خپل سرنی یې وهل او د خښتن د لوظ صندوق د هغوی پسې و. (۹) وسله وال ساتونکي د هغو کاهنانو په مخ کې چې سرنی یې وهل روان وو او شاتنی ساتونکې ډله د صندوق پسې روانه وه. په دغه ټول وخت کې سرنی وهل کېدل. (۱۰) مگر یوشع په قوم باندې امر وکړ: <چیغې مه وهئ، ترڅو پورې چې زه تاسو ته حکم ونه کړم تاسو به هیڅ نه وایئ.> (۱۱) نو یوشع وویل چې د خښتن د لوظ صندوق دې یو ځل د ښار څخه گردچاپیره وگرځوي. بیا ټول خلک بېرته کمپ ته راغلل او هلته یې شپه تېره کړه.

(۱۲) یوشع سهار وختي پاڅېده او کاهنانو او خپلو نفرو ته یې هماغه حکم وکړ. نو هغو کاهنانو چې د لوظ د صندوق د انتقالولو حکم ورته شوی و هغه په خپلو اوږو باندې کېښود. (۱۳) بیا هغوی لکه د تېرې ورځې په شان په هماغه ترتیب سره د ښار گردچاپیره وگرځېدل. اول هغه ساتونکي چې مخکې روان وو، بیا هغه کاهنان چې د گرځېدلو په حال کې به یې هر وخت سرنی

وهل، ورپسې هغه كاهنان چې د خښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه او په آخره كې شاتنې ساتونكې ډله. (۱۴) نو په دوهمه ورځ هغوی بيا يو ځل د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل او وروسته كمپ ته راستانه شول. هغوی شپږ ورځې دا كار وكړ.

(۱۵) په اوومه ورځ هغوی د سباوون په وخت پاڅېدل او په همدې ډول اووه ځلې د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل. دا يوازینی ورځ وه چې هغوی اووه ځلې داسې وكړل. (۱۶) په اووم ځل كله چې كاهنانو سړني ووهل، يوشع په قوم باندې امر وكړ: <چيغې ووهئ! ځكه چې خښتن دا ښار تاسو ته دركړی دی! (۱۷) دا ښار او هرڅه چې په كې دي هغه بايد خښتن ته د نذرانې په توگه بېخي له منځه يوړل شي. يوازې راحاب فاحشه او د هغې كورنۍ دې ژوندي پاتې شي ځكه چې هغې زمونږ جاسوسان پټ كړي وو. (۱۸) خو تاسو بايد هيڅ شي كوم چې له منځه وړل كيږي وانځلئ، كه تاسو يې واځلئ، نو د اسراييلو په كمپ باندې به مصيبت او تباهي راولئ. (۱۹) ټول سپين زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شيان خاص د خښتن دي او د هغه په خزانه كې بايد كېښودل شي.>

(۲۰) نو كاهنانو سړني ووهل. څنگه چې قوم د سړنيو غږ واورېده، هغوی په لوړ اواز چيغې ووهلې او ناڅاپه د اريحا د ښار دېوالونه راولوېدل. نو بيا ټول لښكر نېغ په نېغه غونډۍ ته وروخوت. هغوی ښار ته ننوتل او هغه يې ونيوه. (۲۱) هغوی په خپلو تورو باندې په ښار كې ټول خلك يعنې سړي، ښځې، ځوان او زوړ ټول ووژل. همدارنگه هغوی غوايان، پسونه او خره هم ووژل.

(۲۲) نو بيا يوشع هغو دوو نفرو ته چې جاسوسي يې كړي وه وويل: <تاسو د هغې فاحشې كور ته ورننوزئ او لكه څنگه چې مو د هغې سره وعده كړې وه، هغه او د هغې كورنۍ راوباسئ.> (۲۳) نو هغوی لاړل او راحاب يې د هغې د پلار او مور، ورونو او د هغې د ټولې كورنۍ سره راوويستل. هغوی د راحاب ټوله كورنۍ يو خوندي ځای ته چې د اسراييلو كمپ ته نژدې ؤ يوړله. (۲۴) بيا د

اسراييلو لښکرو ټول ښار د هرڅه سره وسوزاوه، مگر هغوی سپين زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شيان د خښتن د کور په خزانه کې کېښودل. (۲۵) مگر يوشع د راحاب فاحشې او د هغې د کورنۍ او ټولو خپلوانو ژوند وژغوره، ځکه چې هغې هغه جاسوسان پټ کړي وو چې يوشع اريحا ته لېږلي وو. (د هغې اولاده تر نن ورځې پورې په اسراييلو کې اوسېږي.)

(۲۶) کله چې اريحا ورانه شوه، نو يوشع په کلکه خبرداری ورکړ: <هرڅوک چې د اريحا د ښار د بيا ودانولو هڅه وکړي، خښتن به په هغه باندې لعنت ووايي:

هرڅوک چې د هغه تهداب کېږدي خپل مشر زوی به له لاسه ورکړي.

هرڅوک چې د هغه دروازې جوړې کړي خپل کشر زوی به له لاسه ورکړي.>

(۲۷) نو خښتن د يوشع سره مل ؤ او د هغه شهرت په ټول هېواد کې خپور شو.

د عخان گناه

۷ (۱) خښتن اسراييلو ته حکم کړی ؤ چې د اريحا څخه هيڅ داسې شی چې بايد له منځه وړل شوی وای وانه خيستل شي، خو د هغه څخه سرغړونه وشوه. يو سړی چې عخان نومېده د دې حکم څخه يې سرغړونه وکړه نو خښتن په اسراييلو باندې سخت په قهر شو. (عخان د کرمي زوی، د زبدي لمسی او د زارح د طايفې څخه ؤ، دا د يهودا د قبيلې يوه برخه وه.)

(۲) يوشع له اريحا څخه د عای ښار ته يو څو نفره ولېږل چې لاړ شي او هغه خاوره وگوري. عای بيت آون ته نژدې او د بيت ټيل په ختيځ کې ؤ. کله چې هغوی دا کار وکړ، (۳) هغوی بېرته راغلل او يوشع ته يې خبر ورکړ: <دا لازمه نه ده چې ټول لښکر په عای باندې حمله وکړي.

یوازې دوه یا درې زره نفر ولېږه. ټول لښکر د جنگ دپاره هلته مه لېږه، ځکه چې هغه لوی ښار نه دی. < ٤ > نو نژدې درې زره اسراییلیانو په هغوی باندې حمله وکړه، مگر په شا تگ ته مجبور شول. < ٥ > د عای جنگیالیو هغوی د ښار له دروازې څخه د تیږو تر کانونو پورې تعقیب کړل او د غونډۍ څخه د کوزېدلو په وخت کې یې له هغوی څخه نژدې شپږ دېرش تنه ووژل. بیا اسراییلیانو خپل جرأت له لاسه ورکړ او ووېرېدل.

< ٦ > یوشع او د اسراییلو مشرانو له ډېره غمه خپل کالي وشلول، په خپلو سرونو باندې یې خاورې باد کړې او تر لمرپرېواته پورې د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل. < ٧ > یوشع وویل: <ای څښتن تعالی! تا ولې د اردن له سیند څخه راپورې ویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ د اموریانو په لاس کې ورکړې چې له منځه یوسي؟ ولې مونږ د اردن د سیند په بله غاړه باندې پاتې نه شو؟ > < ٨ > ای څښتنه، اوس چې اسراییلیان له دښمن څخه په شا شوي دي، زه نه پوهېږم چې څه ووايم. < ٩ > کنعانیان او د هېواد نور خلک به له دې څخه خبر شي. هغوی به مونږ محاصره کړي او زمونږ نوم به د ځمکې له منځ څخه ورک کړي! بیا به ته د خپل عزت د ساتلو دپاره څه وکړې؟ <

< ١٠ > څښتن یوشع ته وویل: <پاخېږه! ولې داسې پرمخې پروت یې؟ > < ١١ > د اسراییلو خلکو گناه کړې ده! هغوی زما هغه تړون مات کړی دی کوم چې ما په هغوی باندې حکم کړی ؤ چې عمل ورباندې وکړي. هغوی د هغو شیانو څخه چې باید له منځه وړل شوي وای ځینې شیان وړي دي. هغه یې غلا کړل، د خپلو شیانو سره یې کېښودل او د هغو په هکله یې درواغ وویل. < ١٢ > له همدې کبله اسراییلیان د خپلو دښمنانو په مقابل کې نه شي ودرېدلی. هغوی ځکه د خپلو دښمنانو څخه په شا کېږي او تنبتي چې هغوی خپله په تباهی باندې محکوم شوي دي! زه به تر هغې پورې نور د هغوی سره نه اوسم ترڅو هغه شیان له منځه یوسي چې د هغو د له منځه وړلو حکم ورباندې شوی دی. < ١٣ > لاړ شه، خپل قوم پاک کړه او هغوی تیار کړه چې زما حضور ته راشي. هغوی ته ووايه

چې سبا تيار شي، ځكه چې زه د اسراييلو څښتن خدای داسې وایم: ای د اسراييلو خلکو، تاسو سره یو څه شيان شته چې ما د هغو د له منځه وړلو حکم درباندي کړی دی! تاسو تر هغه وخته پورې د خپلو دښمنانو په مقابل کې نه شی ودرېدلی ترڅو دا شيان له ځانه لېرې نه کړئ! (۱۴) سبا سهار ټول سره راغونډ شئ. تاسو به قبيله په قبيله رامخکې شئ او څښتن به وښايي چې کومه قبيله گناهکاره ده. بيا به د هماغې قبيلې طايفې مخکې راشي او څښتن به وښايي چې کومه طايفه گناهکاره ده. بيا دې د هماغې طايفې کورنۍ راشي او څښتن به گناهکاره کورنۍ په گوته کړي. په آخره کې دې د هماغې کورنۍ نفر راشي. (۱۵) د چا سره چې هغه شيان پيدا شي کوم چې بايد له منځه وړل شوي وای، نو هغه نفر بايد د خپلې کورنۍ سره ووژل شي، د هغوی مړي دې وسوزول شي او مال او جايداد دې يې په اور کې وغورزول شي. ځکه چې هغه زما تړون مات کړی دی او اسراييليان يې سخت شرمولي دي.

(۱۶) يوشع سهار وختي پاڅېده او هره قبيله يې د څښتن حضور ته راوستله، چېرته چې څښتن وښودله چې د يهودا قبيله گناهکاره وه. (۱۷) بيا يوشع د يهودا طايفې راوستلې او څښتن وښودله چې د زارح طايفه گناهکاره وه. هغه د زارح د طايفې يوه يوه کورنۍ راوستله او څښتن وښودله چې د زبدي کورنۍ گناهکاره وه. (۱۸) په آخره کې يوشع د زبدي د کورنۍ يو يو نفر رامخته کړ او څښتن وښودل چې عخان گناهکار ؤ. (۱۹) يوشع عخان ته وويل: <زما زويه، د اسراييلو د څښتن خدای په مخکې رښتيا ووايه او اقرار وکړه. اوس ماته ووايه چې تا څه کړي دي. زما څخه د دې خبرې د پټولو هڅه مه کوه.>

(۲۰) عخان په ځواب کې وويل: <دا رښتيا دي! ما د اسراييلو د څښتن خدای په مقابل کې گناه کړې ده او دا هغه څه دي چې ما کړي دي. (۲۱) د هغو شيانو په منځ کې چې مونږ ونيول ما يوه ښايسته بابلي چپنه، دوه کيلوگرامه سپين زر او د سرو زرو سيخ چې وزن يې نيم کيلوگرام ؤ وليدل، هغه زما ډېر خوښ شول او ما واخيستل. تاسو به هغه زما د خپمې په منځ کې پيدا کړئ، هغه هلته

بنخ دي او د ټولو لاندې سپين زر دي.

٢٢ نو يوشع يو څو نفره ولېږل. هغوی خېمې ته منډه کړه او ويې ليدل چې هغه شيان په رښتيا هلته بنخ وو او د هغو لاندې سپين زر وو. ٢٣ هغوی دا شيان له خېمې څخه راوويستل، يوشع او ټولو اسراييليانو ته يې وروړل او د څښتن په حضور کې يې کېښودل. ٢٤ بيا يوشع د اسراييلو د ټول قوم سره عخان، سپين زر، چينه، د سرو زرو سيخ، د هغه زامن او لورگانې، پادې، خره او پسونه، د هغه خېمه او هرڅه يې چې درلودل د <مصيبت درې> ته يوړل. ٢٥ يوشع عخان ته وويل: <تا ولي په مونږ باندې داسې مصيبت راوست؟ اوس به څښتن په تا باندې مصيبت راولي!> بيا ټول قوم عخان او د هغه کورنۍ تر مرگه سنگسار کړل. هغوی مړي د عخان د مال او جايداد سره يوځای وسوزول. ٢٦ په هغوی باندې يې د تيرو يوه لويه ډېرۍ جوړه کړه چې تر نن ورځې پورې هلته پاتې ده. بيا د څښتن سخت قهر سوړ شو. له دې کبله دا ځای له هغه وخته راهيسې د مصيبت د درې په نوم يادېږي.

د عای نيول او له منځه وړل

٨ ١ څښتن يوشع ته وويل: <مه وپرېږه او مه بې زړه کېږه. ټول لښکر له ځان سره واخله او عای ته لاړ شه. زه به تا د عای په پادشاه، د هغه په خلکو او ښار باندې بريالی کړم او د هغه خاوره به ستا شي. ٢> ته به د عای او د هغه د پادشاه سره داسې کار وکړې لکه څنگه چې دې د اريحا او د هغه ځای د پادشاه سره وکړ. خو دا ځل تاسو کولی شئ چې د هغوی مالونه او څاروي د خپلو ځانونو دپاره وساتئ. تيار اوسئ چې په حېرانوونکې توگه د شا له خوا په ښار باندې حمله وکړئ.>

٣-٤ نو يوشع د خپلو ټولو عسکرو سره تيار شو چې په عای باندې حمله وکړي. هغه د خپلو

لښکرو څخه د پېرش زره ډېر بڼه نفر غوره کړل او په شپه کې يې له دې حکمونو سره ولېږل: < >
 ښار بل اړخ ته پټ شى، خو د هغه څخه ډېر لېرې نه. د حملې دپاره تيار اوسى. (٥) زه او پاتې
 نفر به ښار ته نژدې ورشو. کله چې د عاى خلک د مخکې ځل په شان راووزي او په مونږ باندې
 حمله وکړي، نو مونږ به وتښتو. (٦) هغوى به تر هغې پورې زمونږ پسې شي ترڅو مونږ هغوى
 وغولوو چې له ښار څخه لېرې شي. ځکه چې هغوى به فکر وکړي چې مونږ د مخکې په شان د
 هغوى څخه تښتو. (٧) بيا به تاسو د هغه پټ ځاى څخه راووزئ او ښار به ونيسى. زمونږ څښتن
 خداى به هغه ښار تاسو ته درکړي. (٨) لکه څنگه چې څښتن امر کړى دى د ښار د نيولو څخه
 وروسته هغه ته اور ورواچوئ. د دې امرونو څخه په کلکه اطاعت وکړئ. < (٩) نو يوشع هغوى
 رخصت کړل او هغوى خپل د پټېدلو ځاى ته لاړل يعنې د عاى لوېديځ خواته چې د بيت ئيل او
 عاى ترمنځ ؤ او هلته يې انتظار کاوه. خو يوشع شپه په کمپ کې تېره کړه.

(١٠) سبا ته سهار وختي يوشع پاڅېده او عسکر يې سره راغونډ کړل. بيا هغه او د اسراييلو مشرانو
 تر عاى پورې د هغوى لارښوونه وکړه. (١١) هغه د ټولو عسکرو سره د ښار د اصلي دروازې
 خواته لاړ او په شمال کې يې خپمې ودرولې. د هغوى او عاى ترمنځ يوه دره وه. (١٢) هغه نژدې
 پنځه زره نفر بوتلل چې د ښار په لوېديځ کې د عاى او بيت ئيل ترمنځ مورچل ونيسى. (١٣)
 عسکر د جگړې دپاره تيار کړاى شول. اصلي کمپ د ښار په شمال کې ؤ او پاتې نفر په لوېديځ کې
 وو. يوشع شپه په دره کې تېره کړه. (١٤) کله چې د عاى پادشاه د يوشع نفر وليدل، نو هغه ژر په
 عمل لاس پورې کړ. هغه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د درې خواته روان شو چې هلته د
 اسراييليانو سره وجنگېږي، خو هغه نه پوهېده چې د شا له خوا به ورباندې حمله وشي. (١٥) يوشع
 د خپلو نفرو سره داسې وښودله چې گوندې هغوى په شا شول او د دښتې خواته وتښتېدل. (١٦) د
 ښار په ټولو خلکو باندې غږ وشو چې په اسراييليانو پسې روان شي. څنگه چې د عاى خلک په
 هغوى پسې لاړل نو اسراييليانو هغوى وغولول او د ښار څخه يې لېرې کړل. (١٧) په عاى يا

بيت ئيل كې چې هر څوك ؤ هغه ټول په اسراييليانو پسې روان شول. هلته هيڅوك پاتې نه شو چې د بنار څخه دفاع وكړي او د بنار دروازي خلاصې پاتې شوې.

١٨) بيا خبنتن يوشع ته وويل: <خپله نېزه د عاى خواته ونيسه، ځكه چې هغه تاته دركوم.> نو څنگه چې يوشع ته ويل شوي وو هغه هماغسې وكړل (١٩) او څنگه چې هغه خپله نېزه پورته كړه، كوم نفر چې پټ وو هغوى ژر د خپلو ځايونو څخه پاڅېدل، بنار ته په منډه ورننوتل او هغه يې ونيوه. هغوى سمدستي بنار ته اور واچاوه. (٢٠) - (٢١) كله چې د عاى نفرو شاته وكتل نو ويې وليدل چې د هغوى د بنار څخه اسمان ته لوگى پورته كيږي. يوشع او د هغه نفرو هم لوگى وليد او هغوى پوه شول چې نورو اسراييلي عسكرو بنار نيولى دى او اور يې ورته اچولى دى. نو داسې ځاى نه ؤ چې د عاى نفر ورته د خوندي پاتې كېدلو دپاره وروتنې. نو يوشع او د هغه نفر راوگرځېدل او د هغوى په وژلو يې شروع وكړه. (٢٢) نو هغه اسراييليان چې په بنار كې وو په جگړه كې د برخې اخيستلو دپاره رابنكته شول. نو د عاى خلكو وليدل چې اسراييليانو هغوى بېخي محاصره كړي دي او هغوى ټول ووژل شول. هيڅوك ونه تښتېده او نه څوك ژوندى پاتې شو، (٢٣) بغير د عاى د پادشاه څخه. هغه ژوندى ونيول شو او يوشع ته راوړل شو.

٢٤) څه وخت چې اسراييليانو هغه ټول خلك چې په دښته كې وو او هلته يې هغوى تعقيب كړي وو، ووژل، نو بيا ټول اسراييليان د عاى بنار ته ورغلل او د هغه ځاى ټول خلك يې ووژل. (٢٥) - (٢٦) يوشع خپله نېزه د عاى خواته ونيوله او تر هغه وخته پورې يې كښېښودله ترڅو د هغه ځاى ټول نفر ووژل شول. په هغه ورځ د عاى ټول نفوس چې دولس زره نفر وو، ووژل شول. (٢٧) لكه څنگه چې خبنتن يوشع ته ويلي وو، هغوى هغه څاروي او مالونه چې په بنار كې يې نيولي وو د خپلو ځانونو دپاره وساتل. (٢٨) نو يوشع عاى وسوزاوه او په كڼدواله يې بدل كړ. هغه ځاى تر نن ورځې پورې هماغسې پاتې دى. (٢٩) هغه د عاى پادشاه په يوې ونې كې ځوړند كړ او د هغه مړى يې تر ماښامه پورې هلته پرېښود. د لمړرې پواته په وخت كې يوشع حكم وكړ چې هغه مړى دې

لېرې کړای شي او د ښار د دروازې په خوله کې دې وغورزول شي. هغوی هغه د تیرو په لوی انبار کې پټ کړ چې تر نن ورځې پورې هلته دی.

د عیبال په غره کې د تورات لوستل

۳۰) بیا یوشع د عیبال په غره باندې د اسراییلو د څښتن خدای دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ. ۳۱) هغه یې د هغه حکم سره سم جوړ کړ چې د څښتن خدمتگار موسیٰ اسراییلیانو ته کړی ؤ، لکه څنګه چې د موسیٰ په تورات کې ویل شوي وو: <د قربانۍ ځای دې د هغو تیرو څخه جوړ شي چې هغه د اوسپنې د سامان آلاتو په وسیله پرې کړل شوي نه وي.> په هغه باندې هغوی څښتن ته سوزېدونکې قربانۍ او همدارنګه خپلې د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړې. ۳۲) یوشع هلته د اسراییلیانو په منځ کې په تیرو باندې د موسیٰ د شریعت یو نقل ولیکه. ۳۳) اسراییلیان د خپلو مشرانو، مامورانو، قاضیانو او هغو بېګانه خلکو سره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، د څښتن د لوظ د صندوق دواړو اړخونو ته ودرېدل او هغو لاروي کاهنانو ته مخامخ وو چې صندوق یې انتقالاوه. نیم قوم داسې ولاړ ؤ چې شا یې د جریم غره ته وه او نیمایي نورو خپله شا د عیبال غره ته اړولې وه. موسیٰ حکم کړی ؤ چې هغوی دې په همدې ترتیب سره ودرېږي او برکت دې اعلان شي. ۳۴) بیا یوشع د موسیٰ د تورات د کتاب څخه برکتونه او لعنتونه په لوړ اواز سره ولوستل. ۳۵) یوشع د اسراییلو ټولې غونډې ته چې په هغوی کې ښځې او ماشومان او هغه بېګانه خلک چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، شامل وو د موسیٰ ټول حکمونه ولوستل.

د جبعونیانو له خوا د یوشع غولول

۹ ۱) د اسراییلو د بریالیتوبونو څخه هغه ټول پادشاهان خبر شول چې د اردن د سیند په لوېدیځ کې وو، یعنې کوم چې په غرنۍ سیمه، د غرونو په لوېدیځو لمنو او د مدیترانې د بحیرې د غاړې

څخه شمال خواته تر لبنان پورې اوسېدل. دا د حيتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزيانو، حويانو او يېوسيانو پادشاهان وو. (۲) هغوی ټول سره راغونډ شول او د يوشع او اسراييليانو په مقابل کې د جنگ دپاره يې خپل قوتونه سره يو کړل.

(۳) مگر د جبعون خلکو چې حويان وو، واورېدل چې يوشع په اريحا او عای باندې څه کړي وو (۴) او هغوی د يوشع د غولولو پرېکړه وکړه. هغوی لاړل او يو څه خواړه يې راواخيستل او په زړو بوجيو او گنډل شويو د شرابو ژيو يې خپل خره بار کړل. (۵) هغو خلکو زړې او گنډل شوې خپلې او زاړه کالي واغوستل. کومه ډوډۍ چې هغوی د ځان سره اخيستې وه هغه وچه او چناسکو وهلې وه. (۶) بيا هغوی يوشع ته هغه کمپ ته ورغلل چې په جلجال کې ؤ او هغه او اسراييليانو ته يې وويل: <مونږ د يو لېرې هېواد څخه راغلي يو، ستاسو څخه غواړو چې زمونږ سره د سولې تړون وکړئ.>

(۷) خو اسراييليانو وويل: <مونږ څنگه پوه شو چې تاسو زمونږ سره نژدې نه اوسېږئ؟ که چېرې نژدې اوسېږئ نو بيا مونږ نه شو کولی چې ستاسو سره تړون وکړو.>

(۸) هغوی يوشع ته وويل: <مونږ ستا غلامان يو.>

يوشع پوښتنه وکړه: <تاسو څوک ياست او له کوم ځای څخه راغلي ياست؟>

(۹) هغوی په ځواب کې وويل: <بناغليه، مونږ د يو ډېر لېرې هېواد څخه راغلي يو، ځکه چې مونږ ستاسو د څښتن خدای د شهرت په باره کې اورېدلي دي. مونږ د هغو ټولو کارونو څخه خبر يو چې هغه په مصر کې کړي دي (۱۰) او هرڅه چې هغه د اردن د سيند په ختيځ کې د اموريانو په دوو پادشاهانو باندې وکړل يعنې د حشبون په پادشاه سيحون او د باشان په پادشاه عوج چې په عشتاروت کې اوسېده. (۱۱) زمونږ مشرانو او هغو ټولو خلکو چې زمونږ په هېواد کې اوسېږي مونږ

ته وويل چې د خپل سفر دپاره له ځان سره د خوړلو او څښلو دپاره يو څه يوسو، لاړ شو د اسراييليانو سره ووينو او ورته ووايو چې مونږ ستاسو غلامان يو، زموږ سره يو تړون وكړئ. (۱۲) زموږ ډوډۍ ته وگورئ. كله چې مونږ له كور څخه راروان شو هغه توده وه. خو اوس وگورئ! هغه وچه شوې او چناسكو وهلې ده. (۱۳) كله چې مونږ د شرابو دا ژي ډك كړل، هغه نوي وو. خو وگورئ! هغه شلېدلې دي. د دې اوږد سفر له كبله زموږ كالي او خپلې زړې شوې دي. <

(۱۴) اسراييليانو د هغوی يو څه ډوډۍ قبوله كړه، خو په دې باره كې يې د څښتن سره سلا مشوره ونه كړه. (۱۵) يوشع د جبعون د خلكو سره د دوستۍ تړون وكړ او هغوی يې ژوندي پرېښودل. د اسراييلو مشرانو په كلكه وعده وكړه چې په دې تړون باندې به عمل كوي.

(۱۶) د جبعونيانو سره د تړون د كولو څخه درې ورځې وروسته اسراييليانو واورېدل چې دا گاونډيان دي او د هغوی سره نژدې اوسېږي. (۱۷) نو اسراييليان روان شول او په درېمه ورځ هغو ښارونو ته ورسېدل چې دا خلك په كې اوسېدل يعنې جبعون، كفيره، بيروت او قریت يعاريم ته. (۱۸) خو اسراييليانو نه شو كولی چې هغوی ووژني، ځكه چې د هغوی مشرانو د جبعونيانو سره د اسراييلو د څښتن خدای په نوم كلكه وعده كړې وه. ټول قوم د مشرانو څخه گيله وكړه، (۱۹) خو هغوی په ځواب كې وويل: <مونږ د هغوی سره د اسراييلو د څښتن خدای په نوم كلكه وعده كړې ده. اوس هغوی ته زيان نه شو رسولى. (۲۰) مونږ بايد د خپلې وعدې په خاطر هغوی ژوندي پرېږدو. كه داسې ونه كړو، نو خدای به مونږ ته سزا راكړي. (۲۱) هغوی ژوندي پرېږدئ، خو هغوی بايد زموږ دپاره لرگي مات كړي او اوبه راوړي. < دا د مشرانو وړاندیز ؤ.

(۲۲) بيا يوشع د جبعون خلك راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: <تاسو ولې مونږ وغولولو او داسې مو وويل چې مونږ د لېرې ځای څخه يو، حال دا چې زموږ سره نژدې اوسېږئ؟ (۲۳) په دې خاطر چې تاسو داسې كار وكړ، نو اوس په تاسو باندې لعنت ويل شوی دی: ستاسو خلك به

تل تر تله غلامان وي او زما د خدای کور ته به لرگي ماتوي او اوبه به راوړي.<

٢٤ هغوی په ځواب کې وویل: <بناغلیه، مونږ خبر شو چې دا رښتیا وه چې ستا څښتن خدای په خپل خدمتگار موسیٰ باندې امر کړی ؤ چې تاته به دا ټوله ځمکه درکړي او کوم خلک چې په کې اوسېږي هغوی به ستا له مخې څخه ورک کړي. نو مونږ ځکه داسې کار وکړ چې ستاسو څخه سخت وپرېدلو چې مونږ به ووژنئ. ٢٥ اوس مونږ ستا په لاس کې یو. هرڅه چې تاته ښه او مناسب ښکاري زموږ سره یې وکړه.> ٢٦ نو یوشع هغوی د اسرایلیانو څخه وژغورل او هغوی جبعونیان ونه وژل. ٢٧ خو په هماغه ورځ یوشع هغوی غلامان کړل چې د اسراییلو خلکو او د څښتن د قربانی ځای دپاره لرگي مات کړي او اوبه ورته راوړي. تر نن ورځې پورې هغوی په هغه ځای کې چې څښتن د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی همدا کار کوي.

د اموریانو ماتې

١٠ د اورشلیم پادشاه ادوني صدق واورېدل چې یوشع عای نیولی دی او هغه یې بېخي له منځه وړی او د هغه ځای پادشاه یې وژلی دی لکه څنگه چې هغه د اریحا او د هغه ځای د پادشاه سره کړي وو. هغه دا هم واورېدل چې د جبعون خلکو د اسراییلو سره د سولې تړون کړی دی او د هغوی په منځ کې اوسېږي. ٢ د اورشلیم خلک ډېر وپرېدل ځکه چې جبعون د شاهي ښارونو په شان یو ډېر لوی ښار ؤ. دا ښار د عای څخه لوی ؤ او ټول خلک یې ښه جنگیالي وو. ٣ نو ادوني صدق د حبرون پادشاه هوهام، د یرموت پادشاه فرآم، د لاکیش پادشاه یافیع او د عجلون پادشاه دبیر ته دا لاندینی پیغام ولېږه: ٤ <راشئ او زما سره مرسته وکړئ چې په جبعون باندې حمله وکړو، ځکه چې د هغه ځای خلکو د یوشع او اسرایلیانو سره د سولې تړون کړی دی.> ٥ د اموریانو دغو پنځو پادشاهانو یعنی د اورشلیم پادشاه، د حبرون پادشاه، د یرموت پادشاه، د

لاکیش پادشاه او د عجلون پادشاه خپل ځواکونه سره یوځای کړل. هغوی جبعون محاصره کړ او په هغه باندې یې حمله وکړه.

٦ جبعونیانو یوشع ته هغه کمپ ته چې په جلجال کې ؤ دا پیغام ولېږه: <د خپلو خدمتگارانو څخه لاس مه اخله. همدا اوس راشه او زمونږ سره مرسته وکړه او مونږ وژغوره! ځکه چې د غرنۍ سیمې د اموریانو ټولو پادشاهانو زمونږ په ضد ځواکونه سره یوځای کړي دي او په مونږ باندې یې حمله کړې ده.>

٧ نو یوشع د خپل ټول لښکر سره چې د هغه تر ټولو ښه جنگیالی په کې شامل وو له جلجال څخه روان شو. ٨ خښتن یوشع ته وویل: <د هغوی څخه مه وپرېږه. هغوی به تاته په لاس درکړم. د هغوی څخه به یو تن هم ونه شي کولی چې ستا په مقابل کې ودرېږي.> ٩ یوشع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلجال څخه د جبعون پورې مزل وکړ او په اموریانو باندې یې ناڅاپي حمله وکړه. ١٠ خښتن اموریان د اسرایلیانو په لیدلو سره ووېرول. اسرایلیانو هغوی په جبعون کې ووژل او پاتې یې په بیت حورون کې د غره د غاښي په ښکتنۍ لاره تعقیب کړل. هغوی تر هغه وخته پورې په اموریانو باندې خپلې حملې ته دوام ورکړ ترڅو د عزیزه او مقیده ښارونو ته ورسېدل. ١١ کله چې اموریان د اسرایلو د لښکرو څخه ښکته د غاښي په لاره باندې تښتېدل، خښتن په هغوی باندې تر عزیزه پورې غټې غټې ږلۍ واورولې. د هغو خلکو شمېر چې په ږلیو مړه شول له هغو خلکو څخه زیات وو کوم چې د اسرایلیانو له خوا ووژل شول.

١٢ په هغه ورځ چې خښتن اسرایلیانو ته په اموریانو باندې بری وکړ، یوشع خښتن ته دعا وکړه. هغه د اسرایلیانو په مخکې وویل:

<ای لمره، د جبعون په سر باندې ودرېږه

ای سپورمی، د ایالون په دره باندې ودرېره <

۱۳ نو لمر او سپورمی تر هغه وخته پورې ودرېدل ترڅو چې قوم په خپلو دښمنانو باندې فتح ترلاسه کړه. دا پېښه د یاشر په کتاب کې لیکل شوې ده. لمر د اسمان په منځ کې ودرېد او ټوله ورځ ونه لوېد. ۱۴ داسې ورځ هیڅکله نه ده راغلې او نه به راشي چې خدای لمر او سپورمی د یو انسان د دعا په خاطر ودروي. څښتن په رښتیا سره د اسراییلو په خاطر جنگېده!

۱۵ د جگړې څخه وروسته یوشع او د هغه لښکر بېرته خپل کمپ ته جلجال ته ستانه شول.

د پنځو اموریایي پادشاهانو وژل کېدل

۱۶ د جگړې په وخت کې هغه پنځه اموریایي پادشاهان تښتېدلي وو او ځانونه یې په مقیده کې په سمخه کې پټ کړي وو. ۱۷ یو چا هغوی پیدا کړل او یوشع خبر شو چې هغوی چېرته پټ دي.

۱۸ یوشع خپلو نفرو ته وویل: <د سمخې خولې ته یو څو غټې تیږې ورغړوئ او هلته یو څو ساتونکي ودروئ، ۱۹ خو تاسو په خپله هلته مه پاتې کېږئ. د دښمن پسې شئ او د شاه له خوا ورباندې حمله وکړئ. هغوی مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورورسېږي! ځکه چې زمونږ څښتن خدای مونږ په هغوی باندې بریالي کړي یو.> ۲۰ نو یوشع او اسراییلیانو د دښمن عسکر تقریباً ټول له منځه یوړل. خو یوازې یو څو نفره چې پاتې شوي وو هغوی خپلو دېوال لرونکو ښارونو ته ورورسېدل. ۲۱ بیا ټول لښکر یوشع ته هغه کمپ ته چې په مقیده کې ؤ روغ راستون شو. له دې وروسته هیچا جرأت نه شو کولی چې د اسراییلیانو په هکله کومه بده خبره وکړي.

۲۲ بیا یوشع وویل: <د سمخې خوله خلاصه کړئ او هغه پنځه پادشاهان ماته راوباسئ.> ۲۳

نو هغوی هغه پنځه پادشاهان یعنې د اورشلیم، حبرون، یرموت، لاکیش او د عجلون پادشاهان له سمخې څخه راوویستل. ۲۴ کله چې هغوی دا پادشاهان یوشع ته راوستل، هغه د اسراییلو ټول

خلک راوغوښتل او د لښکرو قوماندانانو ته يې چې د هغه سره راغلي وو حکم وکړ چې راشي او د دې پادشاهانو په اورمپرونو باندې خپلې پښې کېږدي. نو هغوی همداسې وکړل. (۲۵) بيا يوشع خپلو قوماندانانو ته وويل: >مه وېرېږئ او زړونه مه بايلئ. قوي او زړور اوسئ ځکه چې څښتن به ستاسو په ټولو دښمنانو باندې چې تاسو ورسره جنگ کوئ همداسې کار وکړي.< (۲۶) بيا يوشع هغه پنځه پادشاهان ووژل او هغوی يې په پنځو ونو کې ځورند کړل او د هغوی مړي تر ماښامه پورې هلته پاتې شول. (۲۷) د لمر پر پواته په وخت کې يوشع حکم وکړ او هغوی د هغو پادشاهانو مړي له ونو څخه رانښکته کړل او په هغه سمخه کې يې وغورزول چېرته چې هغوی مخکې پټ شوي وو. هغوی د سمخې په خوله کې لويې لويې تيرې کېښودلې او هغه تر نن ورځې پورې هلته دي.

(۲۸) په هماغه ورځ يوشع د مقيده په ښار باندې حمله وکړه او هغه يې ونيوه او د هغه پادشاه يې وواژه. هغه د دې ښار ټول خلک ووژل. هيڅوک يې ژوندی پرېښود. هغه د مقيده د پادشاه سره هماغه شان چلند وکړ لکه څنگه چې هغه د اريحا د پادشاه سره کړی ؤ.

د يوشع له خوا د اموريانو د نورو سيمو نيول

(۲۹) وروسته له هغې يوشع او د هغه ټول لښکر له مقيده څخه لښه ته لاړل او په هغه ځای باندې يې حمله وکړه. (۳۰) څښتن اسراييليان په دې ښار او د هغه په پادشاه باندې هم بريالي کړل. هغوی هيڅوک ژوندی پرېښود او د ښار ټول خلک يې ووژل. لکه څنگه چې هغوی د اريحا پادشاه وژلی ؤ هماغه شان هغوی د لښه پادشاه هم وواژه.

(۳۱) له هغې وروسته يوشع او د هغه لښکر له لښه څخه لاکيش ته لاړل، هغه يې محاصره کړ او حمله يې ورباندې وکړه. (۳۲) د جگړې په دوهمه ورځ څښتن اسراييليان په لاکيش باندې بريالي

کړل. هغوی د ښار ټول خلک د لښکر په څېر ووژل. (۳۳) هورام د جازر پادشاه د لاکیش سره د مرستې دپاره راغی، خو یوشع هغه او د هغه لښکر ته ماتې ورکړه او د هغوی یو نفر یې هم ژوندی پرېښود.

(۳۴) بیا یوشع او د هغه لښکر له لاکیش څخه عجلون ته لاړل، هغه یې محاصره کړ او حمله یې ورباندې وکړه. (۳۵) هغوی په هماغه ورځ دا ښار ونیوه او د لاکیش په شان یې د هغه ځای ټول خلک ووژل.

(۳۶) له هغې وروسته هغوی له عجلون څخه د غونډیو له لارې حبرون ته وروختل او په هغه باندې یې حمله وکړه. (۳۷) هغوی هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي ونيول، بیا یې ټول خلک ووژل چې په هغو کې پادشاه هم شامل ؤ. لکه څنګه چې هغوی عجلون له منځه وړی ؤ هماغه شان یې حبرون هم بېخي له منځه یووړ.

(۳۸) بیا یوشع د خپل لښکر سره راوګرځېد او په دبیر باندې یې حمله وکړه. (۳۹) هغوی ښار، د هغه پادشاه او شاوخوا ټول کلي ونيول. د هغه ځای ټول خلک یې بېخي له منځه یوړل. هغوی د دبیر او د هغه ځای د پادشاه سره هماغه شان کار وکړ لکه څنګه یې چې د حبرون د ښار او د لښکر ښار او پادشاه سره کړی ؤ.

(۴۰) یوشع ټوله خاوره فتح کړه. هغه د غرنۍ سیمې، د غرونو د ختیځو لمنو، د غرونو د لوېدیځو لمنو او د کنعان د جنوبي سیمې پادشاهانو ته ماتې ورکړه. هغه هیڅوک ژوندی پرېښود، ټول ووژل شول. دا هغه څه وو چې د اسراییلو څښتن خدای د هغو امر کړی ؤ. (۴۱) یوشع دا خاوره له قادش برنیع څخه تر غزې او د جوشن له ټولې سیمې څخه تر جبعون پورې فتح کړه. (۴۲) یوشع په یوې لښکرکشي سره په دې ټولو پادشاهانو او د هغوی په سیمو باندې فتح ترلاسه کړه، ځکه چې د

اسرائیلو خښتن خدای د اسراییلو دپاره جگړه کوله. (۴۳) بیا یوشع د خپل لښکر سره په جلجال کې خپل کمپ ته راستون شو.

د کنعان د شمال د پادشاهانو ماتې

۱۱ (۱) کله چې د اسراییلو د بریالیتوب خبر د حاصور پادشاه یابین ته ورسېد، هغه د مادون پادشاه یوباب او د شمرون او اخشاف پادشاهانو (۲) او هغو پادشاهانو ته پیغام ولېږه چې د شمال په غرنۍ سیمه کې، د اردن په دره کې، د جلیل د جهیل په جنوب کې، د غرونو په لمنو کې او دور ته نژدې په غونډیو باندې اوسېدل. (۳) همدارنگه هغه د کنعانیانو پادشاهانو ته چې د اردن د سیند په دواړو خواوو کې اوسېدل، د اموریانو، حیتیانو، فرزیانو او یبوسیانو پادشاهانو ته چې په غرنۍ سیمه کې اوسېدل او د هغو حویانو پادشاهانو ته هم پیغام ورولېږه چې د حرمون د غره په لمنو کې د مصفه په خاوره کې اوسېدل. (۴) هغوی د خپلو ټولو عسکرو سره راغلل. هغه یو لوی لښکر ؤ او د دریاب د شگو په شان ډېر وو. هغوی ډېر زیات اسونه او جنگي گاډۍ هم درلودې. (۵) دا ټول پادشاهان سره راغونډ شول او د میروم د خوږ سره یې کمپ جوړ کړ. هلته هغوی خپل ځواکونه سره یوځای کړل چې د اسراییلو په مقابل کې وجنگیږي.

(۶) خښتن یوشع ته وویل: >له هغوی څخه مه وپرېږه، ځکه چې زه خښتن به هغوی ټول ووژنم. سبا دا وخت به هغوی ټول مړه وي. له جگړې څخه وروسته د هغوی اسونه گوډ کړئ او جنگي گاډۍ یې وسوزوئ.< (۷) نو یوشع او د هغه ټول لښکر په هغوی باندې د میروم د خوږ تر څنګ ناڅاپه حمله وکړه. (۸) خښتن اسراییلیان په هغوی باندې بریالي کړل. اسراییلیانو په هغوی باندې حمله وکړه او په شمال کې یې تر مسرفوت مایم او لوی صیدون او په ختیځ کې د مصفه تر درې پورې تعقیب کړل. جگړه تر هغه وخته پورې روانه وه ترڅو چې د دښمن له خوا هیڅوک ژوندي

پاتې نه شو. (٩) يوشع د هغوی سره هماغه شان کار وکړ څنگه چې څښتن په هغه باندې امر کړی و: هغه د هغوی اسونه گوډ کړل او د هغوی جنگي گاډۍ يې وسوزولې.

(١٠) يوشع بېرته راوگرځېد، هغه د حاصور ښار ونيوه او د هغه ځای پادشاه يې وواژه. (په هغه وخت کې نورې پادشاهۍ چې پورته ورڅخه يادونه وشوه، د حاصور د پادشاه تر واکمنۍ لاندې وې.) (١١) هغوی هلته ټول خلک ووژل. هيڅوک ژوندی پاتې نه شو او ښار يې وسوزاوه.

(١٢) يوشع هغه ټول ښارونه د هغو د پادشاهانو سره ونيول او ټول يې ووژل. لکه څنگه چې د څښتن خدمتگار موسی^۱ امر کړی و، يوشع هغوی په بشپړه توګه له منځه يوړل. (١٣) خو بياهم، اسراييليانو د هغو ښارونو څخه چې د خاورو په ډېريو باندې ودان شوي وو هيڅ کوم ښار ونه سوزاوه، پرته له حاصور څخه چې يوشع هغه وسوزاوه. (١٤) د اسراييلو خلکو له دې ښارونو څخه ټول قيمتي شيان او څاروي يوړل او د ځانونو دپاره يې وساتل. خو هغوی ټول خلک ووژل، هيڅوک هم ژوندی پاتې نه شو. (١٥) څښتن خپل خدمتگار موسی^۱ ته حکمونه ورکړي وو، موسی^۱ هغه يوشع ته ورکړل او يوشع هغه سرته ورسول. يوشع هغه ټول کارونه ترسره کړل کوم چې څښتن په موسی^۱ باندې د هغو امر کړی و.

د يوشع له خوا نيول شوي سيمه

(١٦) نو يوشع دغه ټوله خاوره ونيوله: غرنۍ سيمه، د غرونو لوېديځې لمنې، شمال او جنوب دواړه، د جوشن ټوله سيمه، ټوله جنوبي دښته او د اردن دره. (١٧) - (١٨) هغه سيمه د حالق د غره څخه په جنوب کې د ادوم خواته نژدې تر بعل جاد پورې چې د لبنان په دره کې دی او د حرمون د غره لاندې پروت دی غزېدلې ده. يوشع د ډېرې مودې دپاره د دغو ټولو پادشاهانو سره وجنگېده خو هغه ټول يې ونيول او ويې وژل. (١٩) - (٢٠) څښتن موسی^۱ ته ويلي وو چې هغه غواړي چې د دې

سیمې ښارونه دې له منځه یوړل شي او د هغو خلک دې په بې رحمۍ سره ووژل شي. په دې خاطر
څښتن د هغو ښارونو د خلکو زړونه سخت کړي وو چې د اسراییلو سره وجنگېږي. یوازینی ښار
چې د اسراییلو د قوم سره یې سوله وکړه هغه د جبعون ښار ؤ چې ځینې حویان په کې اوسېدل. نور
ښارونه د اسراییلو لښکرو په جگړه کې ونیول.

۲۱ په هغه وخت کې یوشع عناقیان چې لوړ قدونه یې درلودل او په حبرون، دبیر، عناب او د
یهودا او اسراییلو په پاتې ټولو غرنیو سیمو کې اوسېدل هم له منځه یوړل. یوشع هغوی د خپلو
ښارونو سره بېخي له منځه یوړل. ۲۲ د عناقیانو څخه هیڅوک د اسراییلیانو په خاوره کې پاتې نه
شو، یوازې په غزه، جت او اشدود کې ځینې خلک ژوندي پاتې شول.

۲۳ څنگه چې څښتن موسی^۱ ته لارښودنه کړې وه، یوشع ټوله خاوره ونیوله او هغه یې اسراییلیانو
ته د هغوی د خپل ملکیت په توګه ورکړه. هغه یې په څو برخو ووېشله، هرې قبیلې ته یوه برخه
ورسېدله. په آخره کې په هغه هېواد کې ارامي شوه.

د موسی^۱ له خوا مات شوي پادشاهان

۱۲ ۱ مخکې له دې چې موسی^۱ مړ شي هغه او د اسراییلو خلکو د اردن د سیند د ختیځې
خوا دوو پادشاهانو ته ماتې ورکړه. دې دوو پادشاهانو په هغې سیمې باندې چې د ارنون له درې
څخه د حرمون تر غره پورې رسېدله او په هغې کې د اردن د درې ختیځه خوا هم شامله وه
حکومت کاوه. ۲ سیحون د اموریانو پادشاه ؤ چې په حشبون کې یې پادشاهي کوله. هغه له
عروعر څخه چې د ارنون د درې په څنګ کې ؤ او د درې له منځ څخه د بیوق تر سیند پورې چې
د عمونیانو پوله وه پادشاهي کوله. په دې کې نیم جلعاد شامل ؤ. ۳ په هغې کې د اردن دره د
جلیل له جهیل څخه جنوب خواته د بیت یشیموت (د ارام دریاب ختیځ ته) او پیسګاه د غره تر

لمني پورې شامل وو.

٤ همدارنگه موسیٰ او اسراييليانو د باشان پادشاه عوج ته چې د پاتې شويو رفائيانو څخه ؤ هم ماتې ورکړه. هغه په عشتاروت او ادرعي کې پادشاهي کوله. ٥ د هغه په پادشاهۍ کې د حرمون غر، سلخه او ټول باشان د جشور او معکې تر پولې او همدارنگه نيم جلعاد د حشبون د پادشاه سيحون تر سيمې پورې شامل وو.

٦ موسیٰ او د اسراييلو قوم دغو دوو پادشاهانو ته ماتې ورکړه. د خښتن خدمتگار موسیٰ د هغوی خاوره د روپين او جاد قبيلو ته او د منسي نيمې قبيلې ته د هغوی د ملکيت په توگه ورکړه.

د يوشع له خوا مات شوي پادشاهان

٧ يوشع او د اسراييلو قوم هغو پادشاهانو ته چې د اردن د سيند په لويديځه خوا کې وو ماتې ورکړه، يعني له بعل جاد څخه چې د لبنان په دره کې پروت ؤ د حالق تر غره پورې چې په جنوب کې ادوم ته نژدې ؤ. يوشع هغه ځمکه د اسراييلو د قبيلو ترمنځ وپېشله او د ملکيت په توگه يې هغوی ته ورکړه. ٨ کومه ځمکه چې يوشع د هغوی په منځ کې وپېشله په هغې کې دا ځايونه شامل وو: غرنۍ سيمه، د غرونو لويديځې لمنې، د اردن دره، د غرونو ختيځې ډډې او د کنعان جنوبي دښته. دا ځمکه د حيتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزيانو، حويانو او يبوسيانو وطن ؤ. ٩ د اسراييلو قوم د لاندنيو ښارونو پادشاهانو ته ماتې ورکړه: اريحا، عاي (بيت ئيل ته نژدې)، ١٠ اورشليم، حبرون، ١١ يرموت، لاکيش، ١٢ عجلون، جازر، ١٣ دبیر، جدر، ١٤ حرما، عراد، ١٥ لبنه، عدولام، ١٦ مقیده، بيت ئيل، ١٧ تفوح، حافر، ١٨ عفيق، لشارون، ١٩ مادون، ٢٠ حاصور، ٢١ شمرون مرون، اخشاف، ٢٢ تعنک، مجدو، ٢٣ قادش، يقنعام (په کرمل کې)، ٢٤ حاصور، ٢٥ شمرون مرون، قوئيم (په جليل کې) ٢٦ او ترزه. د ټولو پادشاهانو شمېر يو دېرشو ته

هغه ځمکه چې اسراييلو نه وه نيولې

۱۳ (۱) کله چې يوشع زور شو، خبنتن هغه ته وويل: >ته ډېر زور شوی يې، خو ډېره ځمکه لا پاتې ده چې بايد ونيول شي. (۲) دا هغه ځمکه ده چې پاتې ده: د فلسطينيانو او د جشوريانو ټوله سيمه، (۳) همدارنگه د عويانو سيمه تر جنوب پورې (د شبحور څخه نيولې چې د مصر په پولې کې وه د عقرون تر پولې پورې چې په شمال کې وه، د کنعانيانو ځمکه گڼل کېده. د فلسطين پادشاهان په غزه، اشدود، اشقلون، جت او عقرون کې اوسېدل)، (۴) د کنعانيانو ټول هېواد او ميعاره چې په صيدونيانو پورې اړه لري تر افيق پورې چې د اموريانو په پولې کې دی، (۵) د جبلينانو ځمکه او ټول لبنان تر ختيځ پورې، له بل جاد څخه نيولې چې د حرمون د غره جنوب خواته پروت دی د حمات تر غاښي پورې. (۶) په دې کې د صيدونيانو چې د لبنان د غرونو او د مسرفوت مايم ترمنځ په غرنۍ سيمه کې اوسېږي ټوله سيمه شامله ده. زه به په خپله د اسراييلو له مخې څخه دا خلک لېرې کړم. څنگه چې ما په تا باندې امر کړی دی، ته بايد دا ځمکه د اسراييليانو په منځ کې ووېشي. (۷) بيا دا ځمکه په هغو نهو قبيلو او د منسي په نيمې قبيلې ووېشه چې تر اوسه پورې ځمکه نه لري چې د هغوی ملکيت شي.<

د اردن د سيند په ختيځ کې د ځمکې وېشل

(۸) موسیٰ لا پخوا د روښان او جاد قبيلو او د منسي بلې نيمې قبيلې ته هغه ځمکه ورکړې وه کومه چې د اردن د سيند په ختيځه غاړه باندې پرته وه. (۹) دا سيمه د هغه ښار څخه چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ او په هغې کې د عروعر ښار چې د هغې درې په شمالي څنډه کې ؤ

شامل ؤ، شمال خواته غزېدلې ده. په هغې کې د ديون په شمال کې د ميدبا لوړه جلگه شامله وه. (۱۰) د هغوی سيمه د عمون تر پولې پورې رسېدله. همدارنگه په هغې کې هغه ټول ښارونه هم شامل وو چې د اموريانو پادشاه سيحون به ورباندې د حشبون له ښار څخه حکومت کاوه. (۱۱) په هغې کې جلعاد، د جسور او معکې سيمې، د حرمون ټول غراو ټول باشان تر سلخه پورې شامل وو. (۱۲) په هغې کې د عوج پادشاهي شامله وه. عوج د رفائيانو له جملې څخه يوازینی نفر ؤ چې ژوندی پاتې شوی ؤ او په عشتاروت او ادرعي کې يې پادشاهي کوله. موسی^۱ دې خلکو ته ماتې ورکړې وه او هغوی يې شړلي وو. (۱۳) خو بياهم اسراييليانو جسوريان او معکيان ونه شړل، نو هغوی تر نن ورځې پورې د اسراييليانو په منځ کې اوسېږي.

(۱۴) موسی^۱ د لاوي قبيلې ته هيڅ ځمکه نه وه ورکړې، ځکه چې د اسراييلو خښتن خدای هغوی ته ويلي وو: >تاسو به د ځمکې په ځای هغه قربانۍ ترلاسه کوئ کومې چې زما په قربانگاه باندې سوزول کېږي.<

د روبين قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۱۵) موسی^۱ د روبين په قبيله کې هرې يوې طايفې ته ځمکه ورکړه. (۱۶) د هغوی ځمکه په جنوب کې په هغه ښارگوټي کې شروع کېدله چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ. په هغې کې د عروعر ښارگوټی چې د درې په شمالي څنډه کې ؤ، شامل ؤ او په شمال کې د ميدبا د شاوخوا لوړې جلگې پورې رسېدله. (۱۷) په دې کې حشبون او کوم ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو يعنې ديون، باموت بعل، بيت بعل معون، (۱۸) ياهص، قديموت، ميفاعت، (۱۹) قريتايم، سبمه، سارت شحر چې په دره کې په غونډۍ باندې ؤ، (۲۰) بيت فغور، د پيسگاه د غره ډډې او بيت يشيموت ټول شامل وو. (۲۱) هغه ټول ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو او د سيحون ټوله پادشاهي (سيحون د اموريانو پادشاه ؤ او په حشبون کې يې حکومت کاوه) شامل وو.

موسیٰ سیحون او د مديانيانو مشرانو يعنې اوي، راقم، صور، حور او رابع ته ماتې ورکړې وه. دا مشران چې په هغه هېواد کې اوسېدل د سيحون سره ملګري شول. (۲۲) په هغو خلکو کې چې د اسراييليانو له خوا وژل شوي وو، بلعام د بعور زوی چې فال کتونکی ؤ هم شامل ؤ. (۲۳) دا سيمه او د هغې ښارونه او کلي د روبين قبيلې ته د هغوی د ملکيت په توګه ورکړل شول او د اردن سيند د هغې لوېديځه پوله وه.

د جاد قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۲۴) همدارنګه موسیٰ د جاد په قبيله کې هرې يوې طايفې ته ځمکه ورکړه. (۲۵) د هغوی په سيمه کې يعزير، د جلعاد ټول ښارګوټي او د عمون نيمه ځمکه تر عروعر پورې چې د ربه په ختيځ کې وه شامل وو. (۲۶) د هغوی ځمکه د حشبون څخه نيولې تر رامت مصفې او بطونيم پورې او د محنايم څخه نيولې د دبیر تر سيمې پورې وه. (۲۷) د اردن د درې په هغه سيمه کې چې جاد ته ورکړل شوې وه په هغې کې بيت هارام، بيت نمره، سوکوت او صافون يعنې د حشبون د پادشاه سيحون پخوانی پادشاهي شامله وه. د هغوی لوېديځه پوله د اردن سيند ؤ او هغه په شمال کې د جليل تر جهيل پورې رسېدله. (۲۸) دا هغه سيمې او د هغو ښارګوټي او کلي وو چې د جاد قبيلې ته ورکړل شول.

د ختيځې منسي قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۲۹) موسیٰ د منسي په نيمه قبيله کې هرې يوې طايفې ته ځمکه ورکړه. (۳۰) د هغوی سيمه تر محنايم پورې وه او په هغې کې د باشان پادشاه عوج ټوله پادشاهي او همدارنګه په باشان کې د يائير ټول شپېته کلي شامل وو. (۳۱) په دې کې نيم جلعاد، همدارنګه عشتاروت او ادرعي يعنې په باشان کې د عوج د پادشاهي شاهي ښارونه شامل وو. دا ټول هغو نيمو طايفو ته ورکړل شول چې

له ماخیر یعنی د منسی د زوی څخه د اولادې په توگه پاتې وې.

۳۲ په دې ډول موسی^۱ د مواب ډاگونه چې د اردن د سیند په بله غاړه او د اریحا په ختیځ کې وو وپشل. ۳۳ خو موسی^۱ د لاوي قبیلې ته هیڅ ځمکه ورنه کړه، ځکه چې څښتن وعده کړې وه چې هغه به همپشه د هغوی اړتیاوې پوره کوي.

د اردن د سیند په لوېدیځ کې د ځمکې وېش

۱۴ ۱ هغه ځمکې چې بني اسراییلو د کنعان په خاوره کې ترلاسه کړې، العازار کاهن، د نون زوی یوشع او د قوم مشرانو د هغوی ترمنځ ووېشلې. ۲ لکه څنگه چې څښتن د موسی^۱ په وسیله امر کړی ؤ، د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نهو قبیلو او نیمې قبیلې سیمې د پچې اچولو په وسیله وټاکل شوې. ۳-۴ موسی^۱ پخوا هغه ځمکه چې د اردن د سیند په ختیځ کې وه نورو دوه نیمو قبیلو ته ورکړې وه. (د یوسف اولاده په دوو قبیلو وېشل شوې وه: د منسی او افرايم قبیلې.) خو موسی^۱ لاویانو ته د سیمې هیڅ کومه برخه نه وه ورکړې. د هغې په ځای هغوی ښارگوټي ترلاسه کړل چې په کې واوسېږي او د خپلو یادو او رمو دپاره څړځایونه. ۵ نو اسراییلیانو د څښتن د امر له مخې چې موسی^۱ ته یې کړی ؤ ځمکه ووېشله.

کالیب ته د حبرون ورکول

۶ یوه ورځ د یهودا د قبیلې یو څو نفره په جلجال کې یوشع ته راغلل. د هغو څخه یو نفر کالیب د قنزي یفنه زوی هغه ته وویل: >آیا ستا په یاد دي چې څښتن خپل نبي موسی^۱ ته په قادش برنیع کې زما او ستا په هکله څه وویل؟ ۷ زه څلوېښت کلن وم کله چې د څښتن خدمتگار موسی^۱ له قادش برنیع څخه ولېږلم چې د دې خاورې جاسوسي وکړم. نو څه چې ما لیدلي وو د هغو په باره

کې مې هغه ته حقيقت ووايه. (۸) خو زما سره چې کوم نفر تللي وو، هغوی زمونږ خلک دي خاورې ته د تلوو څخه ووپرول. خو ما په وفادارۍ سره د خپل څښتن خدای مقصد سرته ورساوه.

(۹) په هماغه ورځ زه بېرته راغلم او موسی^۱ راته وويل: څرنگه چې ته څښتن خدای ته وفادار وي نو زه وعده کوم چې په کومه خاوره کې چې ته ګرځېدلی يې، هغه به د تل دپاره ستا او ستا د اولادې شي. (۱۰) يوشع، پنځه څلوېښت کاله مخکې څښتن موسی^۱ ته ويلي وو چې دا وعده وکړي او اوس زه پنځه اتيا کلن يم. که څه هم اسراييل په دښته کې يو ځای او بل ځای ګرځېدل، خو لکه څنګه چې څښتن ويلي وو، هغه په دې ټول وخت کې زه ژوندی وساتلم. (۱۱) زه نن هم د هماغه وخت په شان چې موسی^۱ ولېرلم قوي يم. کوم قوت چې ما په هغه وخت کې درلود، اوس يې هم لرم او د جګړې او نورو کارونو دپاره تيار يم. (۱۲) اوس دغه غرنۍ سيمه چې په هغه ورځ څښتن زما سره د هغې وعده کړې وه ماته راکړه. تا په خپله په هغه ورځ واورېدل چې لوړ قدي عناقيان هلته اوسېږي او د هغوی ښارونه لوی دي او دېوالونه لري، خو لکه څنګه چې څښتن ويلي دي هغه به زما سره مرسته وکړي چې هغوی وشړم.

(۱۳) بيا يوشع کاليب ته برکت ورکړ او هغه ته يې د حبرون ښار د هغه د ملکيت په توګه ورکړ.

(۱۴) نو حبرون تر اوسه پورې د کاليب د اولادې ملکيت دی، ځکه چې هغه په وفادارۍ سره د

اسراييلو د څښتن خدای اطاعت کړی ؤ. (۱۵) له دې څخه مخکې حبرون د اربع د ښار په نوم

يادېده. اربع د عناقيانو په منځ کې يو لوی اتل ؤ.

نو بيا په هېواد کې ارامي شوه.

د يهودا قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱۵ (۱) د يهودا د قبيلې طايفو د ځمکې يوه برخه ترلاسه کړه چې په لاندې ډول تشریح

کیري: دا ځمکه د صین د دښتې جنوب یعنی د ادوم د پولې پورې رسېدله. (۲) د هغو جنوبي پوله د ارام درياب د جنوبي برخې په پای کې پیل شوې، (۳) د عقربیم د غابني جنوب خواته تللې، د صین تر دښتې پورې غزېدلې ده او د قادش برنیع تر جنوب پورې وه. بیا هغه د حصرون څخه تېره شوې، پورته د ادار خواته تللې او د قرقع خواته ګرځېدلې ده. (۴) هغه د عصمون څخه تېره شوې او د هغه خوړ سره یو ځای شوې ده چې د مصر د پولې سره و او د مدیترانې په بحیره کې ختمه شوې ده. دا د ټولو اسراییلو جنوبي پوله هم وه.

(۵) د یهودا د قبیلې ختیځه پوله د ارام درياب و. دا پوله په شمال کې تر هغه ځایه پورې غزېدلې ده په کوم ځای کې چې د اردن سیند د ارام درياب سره یوځای کیري (۶) او هغه تر بیت حمله پورې غزېدلې ده، د بیت عربه شمال خواته تللې او له هغه ځای څخه د بوهن ګټ ته راوتلې ده. (بوهن د روبین زوی و.) (۷) او دا پوله بیا د مصیبت له درې څخه پورته دبیر ته راوتلې او د شمال خواته د جلال په لوري چې د درې په جنوب کې د ادومیم غابني ته مخامخ ده، ګرځېدلې ده. بیا هغه د عین شمس د چینو خواته تللې او په عین روجل کې راوتلې ده. (۸) بیا دا پوله د غونډۍ جنوب خواته د هنوم د درې په لاره تېره شوې ده چېرته چې د یوسیانو ښار یعنی اورشلیم پروت و. دا پوله بیا د هغې غونډۍ سرته رسیږي چې د هنوم د درې په لوېدیځه خوا کې وه چېرته چې د رفائیم د درې شمالي برخه وه. (۹) له هغه ځای څخه دا پوله د نفتوح چینو او بیا هغو ښارګوټو ته تللې ده چې د عفرون غر ته نژدې وو. دا پوله هلته د بعله خواته ګرځېدلې ده چې اوس د قریت یعاریم په نوم یادېږي، (۱۰) چېرته چې دغه پوله د ادوم د غرنۍ سیمې په خوا کې د بعله د لوېدیځ څخه راچاپېره شوې ده. بیا هغه د یعاریم د غره شمالي خوا (کسالون) ته تللې، ښکته بیت شمس ته راوتلې او د تمه څخه تېرېږي. (۱۱) بیا دا پوله هغې غونډۍ ته وتلې ده چې د عفرون په شمال کې ده. بیا د شکرون خواته ګرځېدلې، د بعله له غره څخه تېره شوې او بینثیل ته راوتلې ده. دا پوله د مدیترانې په بحیره کې ختمه شوې ده (۱۲) او هلته یې لوېدیځه پوله جوړه کړې ده.

د يهودا خلک په دې سرحدونو کې اوسېدل.

د کاليب له خوا د حبرون او دبیر نیول

(قاضيان ۱: ۱۱-۱۵)

۱۳ خنګه چې خښتن په يوشع باندې امر کړی ؤ، د يهودا د سيمې يوه برخه د يفنه زوی کاليب ته چې د يهودا د قبيلې څخه ؤ ورکړل شوه. هغه د حبرون ښار چې د عناق د نيکه يعنې اربع پورې يې اړه درلوده ترلاسه کړ. ۱۴ کاليب د عناق اولاده يعنې د شيشای، اخيمان او تلمای طايفې له ښار څخه وشړلې. ۱۵ کاليب له هغه ځای څخه د دبیر په اوسېدونکو باندې د حملې دپاره لار. (دا ښار مخکې د قریت سفر په نوم يادېده). ۱۶ کاليب وويل: <هرچا چې قریت سفر فتح کړ، زه به خپله لور عکسه هغه ته په نکاح ورکړم.> ۱۷ عتنييل د کاليب د ورور قناز زوی هغه ښار ونيوه، نو کاليب خپله لور هغه ته په نکاح ورکړه. ۱۸ د واده په ورځ عتنييل هغه وهڅوله چې د خپل پلار څخه يو پتی وغواړي. عکسه له خپل خره څخه ښکته شوه او کاليب د هغې څخه پوښتنه وکړه: <څه غواړې؟> ۱۹ هغې په ځواب کې وويل: <زه د اوبو يو څو چينې غواړم. هغه ځمکه چې تا راته راکړې ده هغه په جنوبي دښته کې ده.> نو کاليب هغې ته پورتنی او ښکتنی چينې ورکړې.

د يهودا ښارګوټي

۲۰ دا هغه ځمکه ده چې د يهودا د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توګه ترلاسه کړه: ۲۱ هغه لېرې جنوبي ښارګوټي چې د هغوی پورې يې تعلق درلود، يعنې هغه ښارګوټي چې د ادوم پولې ته نژدې وو دا وو: قبصئيل، عيدر، ياجور، ۲۲ قينه، ديمونه، عدده، ۲۳ قادش، حاصور، يتنان، ۲۴ زيف، طالم، بعلوت، ۲۵ حاصور حدته، قريوت حصرون (حاصور)، ۲۶ امام، شمع، مولاده، ۲۷ حزر جده، حشمون، بيت فالط، ۲۸ حزر شوعال، بئرشبع، بزويوتيه، ۲۹ بعله، عييم، عاصم، ۳۰ التولد، کسيل، حرما، ۳۱ صقلغ، مدمنه، سنسنه، ۳۲ لباعوت، سلخيم، عين او رمون - د

شاوخوا كليو سره ټول نهه ويشت ښارگوټي وو.

٣٣ هغه ښارگوټي چې د غرونو په لوېديځو لمنو کې پراته وو: اشتاول، زرعه، اشنه، ٣٤ زانوح، عين جنيم، تفوح، عينام، ٣٥ يرموت، عدولام، سوکوه، عزيزه، ٣٦ شعرايم، عديتايم، جديره او جديروتايم - د شاوخوا كليو سره څوارلس ښارگوټي وو.

٣٧ صنان، حداشاه، مجدل جاد، ٣٨ دلغان، مصغه، يقتليل، ٣٩ لاکيش، بصقت، عجلون، ٤٠ کيون، لحمام، کتليش، ٤١ جديروت، بيت داجون، نعمه او مقيده - د شاوخوا كليو سره شپاړس ښارگوټي وو.

٤٢ لښه، عاتر، عاشان، ٤٣ يفتاح، اشنه، نصيب، ٤٤ قعيله، اکزيب او مريشه - د شاوخوا كليو سره نهه ښارگوټي وو.

٤٥ عقرون د شاوخوا كليو او بانډو سره، ٤٦ د عقرون څخه د مديترانې تر بحيرې پورې هغه ټول ښارونه او ښارگوټي چې اشدود ته نژدې وو.

٤٧ اشدود او غزه د هغو د ښارگوټو او كليو سره تر هغه خوړ پورې چې د مصر په پوله کې ؤ او د مديترانې د بحيرې تر غاړې پورې.

٤٨ هغه ښارگوټي چې په غرنۍ سيمه کې وو: شامير، يتير، سوکوه، ٤٩ دنه، قریت سفر (ديبر)، ٥٠ عناب، اشتموع، عانيم، ٥١ جوشن، حولون او جيلوه - د شاوخوا كليو سره يوولس ښارگوټي وو.

٥٢ اراب، دومه، اشعان، ٥٣ يانوم، بيت تفوح، افيقه، ٥٤ حمطه، قریت اربع (حبرون) او صيعور - د شاوخوا كليو سره نهه ښارگوټي وو.

٥٥) معون، کرمل، زيف، يوطه، ٥٦) يزريعيل، يقدعام، زانوح، ٥٧) قاين، جبعه او تمنه - د شاوخوا کليو سره لس بنارگوتي وو.

٥٨) حلحول، بيت صور، جدور، ٥٩) معارات، بيت عنوت او التقون - د شاوخوا کليو سره شپږ بنارگوتي وو.

٦٠) قریت بعل (قریت يعاريم) او ربه - د شاوخوا کليو سره دوه بنارگوتي وو.

٦١) هغه بنارگوتي چې په دښته کې پراته وو: بيت عربه، مدين، سکاکه، ٦٢) نبشان، د مالگې بنار او عين جدي - د شاوخوا کليو سره شپږ بنارگوتي وو.

٦٣) خو د يهودا خلکو نه شو کولی چې يوسيان د اورشليم څخه وشړي. له دې کبله هغوی تر اوسه پورې د يهودا د خلکو سره په هغه بنار کې اوسېږي.

د افرايم او لوېديځې منسي قبيلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٤) ١) د هغې ځمکې جنوبي سرحد چې د يوسف اولادې ته ورکړل شوې ده اريحا ته نژدې د اردن د سيند څخه پيل شوی دی يعنې د اريحا د چينو د ختيځ څخه پيل شوی او د دښتې څخه تېر شوی او د اريحا څخه د بيت ئيل تر غرنۍ سيمې پورې رسېدلی دی. ٢) هغه د بيت ئيل څخه لوز ته راوتلی دی او عطاروت ادار ته چې ارکيان په کې اوسېدل وتلی دی. ٣) بيا د ښکتنې بيت حورون پورې په لوېديځ کې د يفليطيانو سيمې ته غزېدلی دی. د هغه ځای څخه جازر ته وتلی او د مديترانې په بحيره کې ختم شوی دی.

٤) د يوسف اولادې يعنې د افرايم او لوېديځې منسي قبيلو دا ځمکه د خپل ملکيت په توگه

افرايم

٥) دا سيمه طایفه په طایفه د افرايم سيمه وه: د هغوی د ځمکې سرحد د عطاروت ادار څخه چې په ختيځ کې و پورتنی بیت حورون ته رسېده ٦) او د مدیترانې بحیرې ته تللی دی. له مکمیته څخه چې په شمال کې و، ختيځ خواته تعنت شیلوه ته راگرځېدلی او د هغه ځای په ختيځ کې تېر شوی او یانواح ته تللی دی. ٧) بیا دا سرحد د یانواح څخه عطاروت او نعره ته راکوز شوی، د اریحا سره نښتی او د اردن سیند ته راوتلی دی. ٨) له تفوح څخه دا سرحد لوېدیځ خواته د قانه خوړ ته تللی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. دا هغه ځمکه وه چې د ملکیت په توګه د افرايم قبیلې ته طایفه په طایفه ورکړل شوه. ٩) په دې کې ځینې ښارګوټي او کلي هم شامل وو چې د منسي د قبیلې په خاوره کې وو، خو هغه افرايم ته ورکړل شول. ١٠) مګر هغوی کنعانیان چې د جازر اوسېدونکي وو ونه شړل. نو کنعانیان تر نن ورځې پورې د افرايمیانو په منځ کې اوسېږي، خو هغوی مجبور دي چې د غلامانو په توګه کار وکړي.

لوېدیځه منسي

١٧) ١) د ځمکې یوه برخه چې د اردن د سیند په لوېدیځ کې وه ځینو کورنیو ته چې د یوسف د مشر زوی منسي اولاده وه ورکړل شوه. ماخیر د جلعاد پلار و او د منسي مشر زوی و. ماخیر یو پوځي اتل و نو د اردن د سیند په ختيځ کې د جلعاد او باشان سیمې هغه ته ورکړل شوې. ٢) د اردن د سیند په لوېدیځ کې د منسي پاتې کورنیو ته ځمکه ورکړل شوه چې هغه کورنۍ دا وې: ابیغزر، هالک، اسرئیل، شکیم، حافر او شمیداع. دا د یوسف د زوی یعنې منسي نارینه اولاده وه او

هغوی د کورنیو مشران وو. (۳) د منسي لمسي جلعاد یو زوی درلود چې حافر نومېده. حافر یو زوی درلود چې صلفحاد نومېده او هغه هیڅ زامن نه درلودل، خو پنځه لورگانې یې درلودلې چې نومونه یې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او ترزه. (۴) هغوی العازار کاهن، د نون زوی یوشع او مشرانو ته ورغلې او ویې ویل: >خښتن موسیٰ ته ویلي دي چې صلفحاد هیڅ زامن نه لري. نو د هغه هرې لور ته د ځمکې یوه برخه ورکړه. < یوشع د خښتن د امر څخه اطاعت وکړ. هغه د صلفحاد لورگانو ته د هغوی د نارینه خپلوانو په شان ځمکه ورکړه. (۵) - (۶) یوشع د منسي نارینه او ښځینه اولادې ته ځمکه ورکړه. په دې خاطر د منسي قبیلې د جلعاد او باشان په سیمو برسېره چې په ختیځه خوا کې وې د اردن د سیند په لوېدیځه خوا کې لس برخې ځمکه ترلاسه کړه.

(۷) د منسي سیمه له اشیر څخه تر مکمیته پورې رسېده. مکمیته د شکیم په ختیځ کې وه او سرحد یې بیا جنوب خواته هغه ځای ته چې د عین تفوح خلک په کې اوسېدل رسېدلې ده. (۸) د تفوح ښارگوټی د منسي او افرایم د سیمو ترمنځ په سرحد کې پروت ؤ. په خپله ښار د افرایم د قبیلې ؤ، خو د هغه شاوخوا ځمکه د منسي د قبیلې وه. (۹) دا سرحد بیا ښکته د قانه خوړ ته تللی دی. کوم ښارگوټی چې د خوړ په جنوب کې وو هغه د افرایم شول، که څه هم هغه د منسي په سیمه کې وو. د منسي سرحد د خوړ په شمالي خوا باندې تېر شوی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. (۱۰) افرایم په جنوب کې پروت ؤ او منسي په شمال کې. د مدیترانې بحیره د هغوی لوېدیځ سرحد ؤ. اشیر په شمال لوېدیځ کې پروت ؤ او یساکار په شمال ختیځ کې. (۱۱) د یساکار او اشیر په سیمو کې منسي بیت شان او یلعام د هغو د شاوخوا کلیو سره او همدارنگه دور (هغه دور چې په غونډیو باندې ؤ)، عین دور، تعنک، مجدو او د هغو شاوخوا کلي ترلاسه کړل. (۱۲) بیا هم منسیانو نه شو کولی هغه کنعانیان وشرې چې په دې ښارگوټو کې اوسېدل، نو هغوی هلته اوسېدلو ته دوام ورکړ. (۱۳) که څه هم کله چې اسرایلیان نور هم قوي شول، کنعانیان یې په سخت کار کولو باندې مجبور کړل خو بېخي یې ونه شړل.

د افرایم او لوېدیځې منسي له خوا د نورې ځمکې غوښتنه

۱۴ یوه ورځ د یوسف اولاده یوشع ته ورغله او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <تا ولې مونږ ته له دې ځمکې څخه یوازې یوه برخه راکړې ده؟ څښتن مونږ ته همېشه برکت راکړی دی، په دې خاطر زموږ خلک ډېر زیات دي خو دا سیمه کوچنۍ ده.>

۱۵ یوشع په ځواب کې وویل: <که چېرې تاسو ډېر یی او د افرایم غرنۍ سیمه ستاسو دپاره ډېره کمه وي، بیا پورته ځنگلونو ته لاړ شی او د فرزایانو او رفائیانو په ځمکه کې د ځانونو دپاره ځمکه د ونو څخه پاکه کړئ.>

۱۶ د یوسف اولادې په ځواب کې وویل: <زمونږ دپاره غرنۍ سیمه بس نه ده. برسېره پردې، ټول کنعانیان چې په ډاګونو کې یعنې هغوی چې په بیت شان او د هغه ځای په شاوخوا کلیو کې اوسېږي او هغه کنعانیان چې د یزرعیل په دره کې اوسېږي، هغوی ټول د اوسپنې جنگي ګاډۍ لري.>

۱۷ یوشع د افرایم او د لوېدیځې منسي قبیلو ته وویل: <تاسو په رښتیا سره زیات او ډېر قوي یی. تاسو ته به له یوې برخې څخه زیاته سیمه درکړل شي. ۱۸> غرنۍ سیمه به ستاسو شي. خو هغه ځمکه یو ځنګل دی، تاسو باید ونې ووهئ او ځمکه یې پاکه کړئ او هغه په بشپړه توګه ونیسئ. که څه هم کنعانیان قوي دي او د اوسپنې جنگي ګاډۍ لري، خو تاسو به وکولی شئ چې هغوی وشړئ.>

د پاتې ځمکې وېش

۱۸ کله چې هغوی هغه خاوره ونيوله، د اسراییلو ټول قوم په شیلوه کې سره راغونډ شو او

هلته يې مقدسه خېمه ودروله. (۲) د اسراييلو اووه قبيلې وې چې خپله د ځمکې برخه لا ورته نه وه ورکړل شوې. (۳) نو يوشع د اسراييلو قوم ته وويل: <تاسو به ترڅو پورې د هغې ځمکې په نيولو کې چې ستاسو د نيکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده سستي کوئ؟ (۴) د هرې قبيلې څخه درې درې تنه وټاکئ. زه به هغوی ولېرم چې ټول هېواد وگوري او هغه سيمه اندازه کړي چې هغوی به يې د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کوي. بيا دې هغوی بېرته ماته راشي. (۵) د هغوی په منځ کې به دا ځمکه په اوو برخو ووېشل شي. د يهودا قبيله به په خپله سيمه يعنې په جنوب کې پاتې شي او د يوسف اولاده به په خپله سيمه يعنې شمال کې پاتې شي. (۶) وروسته له هغې چې تاسو د ځمکې د اوو برخو تشریح وليکئ، ماته يې دلته راوړئ او زه به د خپل څښتن خدای په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم. (۷) خو بياهم لاويان به ستاسو د پاتې خلکو سره د ځمکې برخه ترلاسه نه کړي، ځکه چې د هغوی برخه څښتن ته د کاهنانو په توگه خدمت کول دي. البته د جاد، روبين او د ختيځې منسي قبيلو لا مخکې د اردن د سيند په ختيځ کې خپله ځمکه ترلاسه کړې ده، هغه ځمکه د څښتن خدمتگار يعنې موسی هغوی ته ورکړې ده.>

(۸) څنگه چې هغه نفر د هغې ځمکې د نقشي اخيستلو دپاره روان شول نو يوشع هغوی ته وويل: <لاړ شئ او د ټولې خاورې اندازه واخلي او د هغه بيان وليکئ. بيا ماته راشئ او زه به دلته په شيلوه کې د څښتن په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم.> (۹) هغه نفر لاړل او په ټول هېواد کې وگرځېدل او دا يې وليکل چې هغوی څنگه هغه ځمکه په اوو برخو ووېشله او د بنارگوټو لست يې جوړ کړ. بيا هغوی بېرته يوشع ته چې د شيلوه په کمپ کې ؤ راستانه شول. (۱۰) بيا يوشع د هغوی دپاره په شيلوه کې د څښتن په حضور کې پچه واچوله او د اسراييلو هرې پاتې قبيلې ته يې د ځمکې يوه ټاکلې برخه ورکړه.

د بنيامين قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱۱) اولنی قبيله چې د پچې په اساس يې ځمکه ترلاسه کړه هغه د بنيامين قبيله وه. د هغوی د طایفو ځمکه د يهودا او يوسف د قبيلو ترمنځ پرته وه. ۱۲) په شمال کې د هغوی سرحد د اردن له سيند څخه شروع شوی دی او بيا د اريحا په شمالي منځ څوړي باندې پورته تللی او په لوېديځ کې د غرنی سيمې په لار بيت آون ته نژدې دښتې ته رسېدلی دی. ۱۳) بيا دا سرحد هغه منځ څوړي ته چې د لوز (چې بيت ئیل هم بلل کېږي) جنوب خواته دی تللی دی. بيا هغه عطاروت ادار ته چې د ښکني بيت حورون په جنوب کې په غره باندې و رسېدلی دی. ۱۴) بيا دا سرحد بلې خواته تللی، د دې غره د لوېديځې خوا څخه جنوب ته گرځېدلی او قریت بعل (قریت يعاريم) ته وتلی دی. هغه ځای د يهودا د قبيلې دی. دا لوېديځ سرحد و. ۱۵) جنوبي سرحد د قریت يعاريم له غاړې څخه شروع شوی او د نفتوح چينو ته رسېدلی دی. ۱۶) بيا دا سرحد د غره بېخ ته چې د هنوم درې ته مخامخ دی او د رفائيم د درې په شمال کې دی کوز شوی دی. له هغه ځای څخه جنوب خواته د هنوم د درې له لارې هغې غونډۍ ته چې د اورشلیم په جنوب کې ده تللی او بيا عين روجل ته رسېدلی دی. ۱۷) بيا د شمال خواته عين شمس ته گرځېدلی او بيا د جليلوت خواته چې د ادوميم غاښي ته مخامخ و وتلی دی. دا سرحد بيا د بوهن گټ ته کوز شوی دی (بوهن د روبين زوی و) ۱۸) او د هغې غونډۍ شمال خواته تېر شوی چې د اردن دره ورڅخه ښکاري. بيا دا سرحد درې ته کوز شوی دی، ۱۹) له هغه ځای څخه د بيت حجلې د غونډۍ د شمالي خوا څخه تېر شوی او د ارام درياب په شمال کې چېرته چې د اردن سيند ورسره يوځای کېږي ختم شوی دی. دا جنوبي سرحد و. ۲۰) د اردن سيند ختيځ سرحد و. دا د هغې خاورې سرحدونه وو چې د بنيامين د قبيلې طایفو د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړې وه.

۲۱) د بنيامين د قبيلې د طایفو ښارگوتي دا وو: اريحا، بيت حجله، عيمق قصيص، ۲۲) بيت عربه، صمارايم، بيت ئیل، ۲۳) عويم، فاره، عفره، ۲۴) کفرعموني، عفني او جبع - د شاوخوا کليو سره

دولس بنارگوتي. (٢٥) جبعون، رامه، بيروت، (٢٦) مصفه، كفيره، موصه، (٢٧) راقم، يرفئيل، تراله، (٢٨) صيله، آلف، ييوسي بنار (اورشليم)، جبعه او قریت يعاريم - د شاوخوا كليو سره خوارلس بنارگوتي. دا هغه ځمکه وه چې د بنيامين د قبيلې طایفو د خپل ملکیت په توگه ترلاسه کړې وه.

د شمعون قبيلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٩ (١) دوهمه پچه د شمعون د قبيلې د طایفو په نوم ووتله. د هغوی سيمه د يهودا په ځمکه کې پرته وه. (٢) په هغې کې دا ځايونه شامل وو: بئرشبع (شبع)، مولاده، (٣) حزر شوعال، باله، عاصم، (٤) التولد، بتول، حرما، (٥) صقلغ، بيت مرکبوت، حزر سوسه، (٦) بيت لباعوت او شاروحن - د شاوخوا كليو سره ديارلس بنارگوتي.

(٧) عين، رمون، عاتر او عاشان - د شاوخوا كليو سره څلور بنارگوتي. (٨) په دې سيمه کې په جنوب کې تر بعلت بئير (جنوبي رامه) پورې ټول بنارگوتي او کلي شامل وو. دا هغه ځمکه وه چې د شمعون د قبيلې طایفو د خپل ملکیت په توگه ترلاسه کړه. (٩) څرنگه چې د يهودا برخه د هغوی د اړتيا له اندازې څخه زياته وه، نو د هغه د سيمې يوه برخه د شمعون قبيلې ته ورکړل شوه.

د زبولون قبيلې ته ورکړل شوي ځمکه

(١٠) دريمه پچه د زبولون د قبيلې د طایفو په نوم ووتله. هغه ځمکه چې هغوی ترلاسه کړه د ساريد پورې رسېدله. (١١) دا سرحد له هغه ځای څخه په لوېديځه خوا کې مرعله ته تللی او د دباشه پورې رسېدلی او يقنعام ته نژدې ويالې ته تللی دی. (١٢) دا سرحد د ساريد ختيځې خواته د کسلوت تابور د سيمې پولې ته گرځېدلی او داېره ته راوتلی او پورته تر يافيع پورې رسېدلی دی. (١٣) بيا دا سرحد د ختيځ په لوري جت حافر او عت قاصين ته تللی، رمون ته راوتلی او د نيعه په

لوري گرځېدلی دی. (۱۴) په شمال کې دا سرحد د حناتون په لوري گرځېدلی او د يفتحئیل په دره کې ختم شوی دی. (۱۵) زبولون د شاوخوا کلیو سره دولس ښارگوټي درلودل. د هغو څخه ځینې یې دا وو: قطه، نهلال، شمرون، یداله او بیت لحم. (۱۶) دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د زبولون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د یساکار قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

(۱۷) څلورمه پچه د یساکار د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. (۱۸) د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: یزرعیل، کسلوت، شونم، (۱۹) حفارایم، شیئون، اناحره، (۲۰) ربیت، قشیون، آبص، (۲۱) رمه، عین جنیم، عین حده او بیت فسیس. (۲۲) او دا سرحد د تابور غره، شحصیمه او بیت شمس ته رسېدلی او د اردن د سیند سره ختم شوی دی. په هغه کې شپاړس ښارگوټي د هغو د شاوخوا کلیو سره شامل وو. (۲۳) دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د یساکار د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د اشیر قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

(۲۴) پنځمه پچه د اشیر د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. (۲۵) د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: حلقات، حلي، باطن، اکشاف، (۲۶) الملک، عمعاد او مشال. په لوېدیځ کې دا سرحد کرمل او شیحور لښته ته رسېده. (۲۷) بیا له هغه ځای څخه ختیځې خواته بیت داجون ته گرځېدلی، د زبولون او د يفتحئیل تر درې پورې رسېدلی دی او په شمال کې بیت عامق او نعئیل ته راوتلی دی. دا سرحد د شمال په لوري کابول، (۲۸) عبرون، رحوب، حمون، قانه او تر لوی صیدون پورې غزېدلی دی. (۲۹) دا سرحد بیا رame ته گرځېدلی او د صور قوي دېوال لرونکي ښار ته رسېده. بیا هغه حوسه ته گرځېدلی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. په دې سیمه کې محالاب، اکزیب،

٣٠ عمه، عفيق او رحوب شامل وو. د شاوخوا كليو سره دوه ويشت بناړگوتي وو. (٣١) دا بناړگوتي او د هغو كلي په هغې ځمكه كې وو چې د اشير د قبيلې طائفو د خپل ملكيت په توگه ترلاسه كړه.

د نفتالي قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

٣٢ شپږمه پچه د نفتالي د قبيلې د طائفو په نوم ووتله: (٣٣) د هغوی سرحد د حالف او په صعيم كې د خپړۍ د ونې څخه تېر شوی او د ادامي ناقب او بينئيل څخه تر لقوم پورې رسېده او د اردن د سيند سره ختم شوی ؤ. (٣٤) په هغه ځای كې دا سرحد لوېديځې خواته د ازنوت تابور په لور گرځېدلی او په حقوق كې راوتلی دی. هغه په جنوب كې د زبولون سيمې ته، په لوېديځ كې د اشير سيمې ته او په ختيځ كې د اردن سيند ته رسېدلی دی. (٣٥) هغه قوي دېوال لرونكي بناړگوتي دا وو: صديم، صير، حمت، رقت، كنارت، (٣٦) ادامه، رامه، حاصور، (٣٧) قادش، ادرعي، عين حاصور، (٣٨) يرون، مجدئيل، حوريم، بيت عنات او بيت شمس. د شاوخوا كليو سره نولس بناړگوتي وو. (٣٩) دا بناړگوتي او د هغو كلي په هغې ځمكه كې وو چې د نفتالي د قبيلې طائفو د خپل ملكيت په توگه ترلاسه كړه.

د دان قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

٤٠ اوومه پچه د دان د قبيلې د طائفو په نوم ووتله. (٤١) د هغوی په سيمه كې دا ځايونه شامل وو: زرعه، اشتاول، غير شمس، (٤٢) شعلين، ايالون، يتله، (٤٣) ايلون، تمنه، عقرون، (٤٤) التقى، جبتون، بعله، (٤٥) يهود، بني برق، جت رمون، (٤٦) ميا ه يرقون او رقون د هغې سيمې سره چې يافا ته مخامخ وه.

(۴۷) - (۴۸) د دان طایفو دا خاوره او دا بنارگوتی د هغو د شاوخوا کلیو سره د خپل ملکیت په توگه ترلاسه کړل. څه موده وروسته کله چې دبنمنانو هغوی مجبور کړل چې خپله قبیلوي خاوره پرېږدي، نو هغوی د لشم بنارگوتی ته لاړل. په بنارگوتی باندې یې حمله وکړه، هغه یې ونیوه او د هغه ځای اوسېدونکي یې ووژل. بیا هغوی خپله هلته ځای په ځای شول، د هغه بنارگوتی نوم یې بدل کړ او د خپل نیکه دان په نوم یې یاد کړ.

د یوشع ځمکه

(۴۹) کله چې د اسراییلو قوم د ځمکې د وپشلو څخه وزگار شو، هغوی د نون زوی یوشع ته د ځمکې یوه برخه ورکړه چې د هغه شي. (۵۰) څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، هغوی یوشع ته هغه بنارگوتی ورکړ چې هغه غوښتی ؤ، یعنی تمنه سارح چې د افرایم په غرنۍ سیمه کې ؤ. هغه دا بنارگوتی بیا ودان کړ او هلته ځای په ځای شو.

(۵۱) دا هغه سیمې وې چې العازار کاهن، یوشع او د اسراییلو د قبیلو د طایفو مشرانو په شیلوه کې د پچې په اساس ووپشلې. هغوی دا کار د څښتن په حضور کې د مقدسې خپمې په دروازه کې وکړ. په دې ډول هغوی د ځمکې وپش سرته ورساوه.

د پناه اخیستلو بنارونه

(شمیر ۳۵: ۹ - ۳۴ او تثنیه ۱۹: ۱ - ۱۳)

۲۰ (۱) بیا څښتن یوشع ته وویل (۲) چې د اسراییلو قوم ته ووايه: >د پناه اخیستلو بنارونه چې د هغو په باره کې مې د موسیٰ په وسیله تاسو ته ويلي وو وټاکئ. (۳) نو هرڅوک چې په سهوې سره یو سړی ووژني، کولی شي هلته لاړ شي او د وژل شوي نفر د خپلوانو څخه وتښتي او

خوندي پاتې شي. (٤) هغه کولی شي د دې ښارونو له جملې څخه یو ښار ته وټنې، د ښار دروازې ته چې د قضاوت ځای دی ورشي او مشرانو ته دې د پېښې په هکله بیان ورکړي. بیا به هغوی هغه نفر ته اجازه ورکړي چې ښار ته وداخل شي او هغه ته د اوسېدلو دپاره ځای ورکړي، ترڅو وکولی شي هلته پاتې شي. (٥) که چېرې بدل اخیستونکی هغه تعقیب کړي، نو د هغه ښار خلک باید په قتل باندې تورن نفر هغه ته په لاس ورنه کړي. هغوی باید د هغه ساتنه وکړي ځکه هغه نفر یې په سهوې سره وژلی دی او مخکې یې ورسره کومه دښمني نه درلوده. (٦) هغه به په دې ښار کې تر هغه وخته پورې پاتې کېږي ترڅو په علني محاکمه کې بې گناه ثابت شي او تر هغې پورې چې مشر کاهن مړ شي. بیا هغه کولی شي چې بېرته خپل کور او خپل ښارگوټي ته یعنې له کوم ځای څخه چې هغه راتښتېدلی وي لاړ شي.

(٧) نو د اسراییلو قوم د جلیل قادش چې د نفتالي په غرنۍ سیمه کې ؤ بېل کړ، شکیم یې د افرایم په غرنۍ سیمه کې او قریت اربع (حبرون) یې د یهودا په غرنۍ سیمه کې بېل کړ. (٨) د اردن د سیند په ختیځ کې د دښتې په لوړه جلگه باندې چې د اریحا ختیځې خواته وه هغوی باصر وټاکه چې د روبین په سیمه کې ؤ، راموت یې په جلعاد کې چې د جاد په سیمه کې پروت ؤ وټاکه او جولان یې په باشان کې چې د منسي په سیمه کې پروت ؤ وټاکه. (٩) دا د پناه اخیستلو هغه ښارونه وو چې د اسراییلو د ټول قوم دپاره او د هغو بېگانه خلکو دپاره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل وټاکل شول. هرچا چې به په سهوې سره بل نفر واژه، هغه به د بدل اخیستونکي څخه هلته ساتنه ترلاسه کولی شوه. که چېرې هغه نفر اول د غونډې په مخکې نه ؤ ملامت شوی هغه یې نه شو وژلی.

د لایویانو دپاره ښارگوټي

١-٢ د لاويانو د کورنيو مشران العازار کاهن، د نون زوی يوشع او د اسراييلو د نورو قبيلو د کورنيو مشرانو ته شيلوه ته چې په کنعان کې وه ورغلل او هغوی ته يې وويل: >خښتن د موسی' په وسيله په تاسو باندې امر کړی دی چې مونږ ته د اوسېدلو دپاره ښارگوتي او زمونږ د څارويو دپاره څرخايونه راکړئ.< ٣ نو څنگه چې خښتن امر کړی ؤ، د اسراييلو قوم لاويانو ته د خپلو سيمو څخه ځينې ښارگوتي او څرخايونه ورکړل.

٤ اولنی پچه د قهاتيانو د طایفو په نوم ووتله. هغو لاويانو ته چې د هارون کاهن له اولادې څخه وو هغوی ته د يهودا، شمعون او بنيامين د سيمو څخه ديارلس ښارگوتي ورکړل شول. ٥ د افرايم، دان او لوېديځې منسي د سيمو څخه لس ښارگوتي د قهات پاتې اولادې ته ورکړل شول.

٦ د يساکار، اشير، نفتالي او په باشان کې د ختيځې منسي د سيمو څخه د جرشون اولادې ته ديارلس ښارگوتي ورکړل شول.

٧ د مراري د اولادې طایفو د روبين، جاد او زبولون د سيمو څخه دولس ښارگوتي ترلاسه کړل.

٨ نو لکه څنگه چې خښتن د موسی' په وسيله امر کړی ؤ، د اسراييلو قوم د پچې په اساس لاويانو ته دا ښارگوتي د څرخايونو سره ورکړل.

٩-١٠ دا د يهودا او شمعون د سيمو د هغو ښارگوتو نومونه دي کوم چې د هارون اولادې ته ورکړل شول (د هارون هغه اولاده چې د لاويانو د قهاتيانو د طایفو څخه وه). اولنی پچه د هغوی په نوم ووتله. ١١ هغوی ته يې د يهودا په غرنی سيمه کې قریت اربع (حبرون) د شاوخوا څرخايونو سره ورکړه (اربع د عناق پلار ؤ). ١٢ خو هغوی د ښار شاوخوا پتي او کلي پخوا د يفته زوی کاليب ته د هغه د ملکيت په توگه ورکړي وو.

١٣ نو هغوی د هارون کاهن اولادې ته دا لاندې ښارگوټي ورکړل: حبرون (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، لښه، ١٤ یتیر، اشتموع، ١٥ حولون، دبیر، ١٦ عین، یو طه او بیت شمس د هغو د خرځایونو سره - د یهودا او شمعون د قبیلو څخه نهه ښارگوټي. ١٧ د بنیامین د سیمې څخه یې هغوی ته جبعون، جبع، ١٨ عناتوت او علمون د هغو د خرځایونو سره ورکړل. دا څلور ښارگوټي وو. ١٩ د کاهنانو یعنی د هارون د اولادې دپاره د خرځایونو سره ټول دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

٢٠ د لاویانو د قهاتیانو پاتې طایفو ته د افرایم د سیمې څخه یو څو ښارگوټي ورکړل شول. ٢١ هغوی ته د افرایم په غرنۍ سیمه کې دا څلور ښارگوټي ورکړل شول: شکیم (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، جازر، ٢٢ قبصایم او بیت حورون د هغو د خرځایونو سره. ٢٣ همدارنگه هغوی د دان د سیمې څخه دا څلور ښارگوټي ترلاسه کړل: التقي، جبتون، ٢٤ ایالون او جت رمون د هغو د خرځایونو سره. ٢٥ هغوی د لوېدیځې نیمې منسي د سیمې څخه دوه ښارگوټي ترلاسه کړل: تعنک او جت رمون د هغو د خرځایونو سره. ٢٦ دا ټول لس ښارگوټي د هغو د خرځایونو سره د قهاتیانو پاتې طایفو ته ورکړل شول.

٢٧ د لاویانو د جرشونیانو طایفو ته لاندیني ښارگوټي ورکړل شول: د ختیځې نیمې منسي د سیمې څخه جولان چې په باشان کې ؤ (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ) او بعشتره د هغو د خرځایونو سره - دوه ښارگوټي. ٢٨ د یساکار له سیمې څخه قشیون، دابره، ٢٩ یرموت او عین جنیم د هغو د خرځایونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٠ د اشیر له سیمې څخه مشال، عبدون، ٣١ حلقات او رحوب د هغو د خرځایونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٢ د نفتالي له سیمې څخه قادش په جلیل کې (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، حموت دور او قرتان د هغو د خرځایونو سره - درې ښارگوټي. ٣٣ د جرشونیانو د طایفو ټول ښارگوټي د هغو د خرځایونو سره دیارلسو ته رسېدل.

٣٤ د مراريانو طايفو (پاتي لاويانو) ته لانديني ښارگوټي ورکړل شول: د زبولون د سيمي څخه
 يقنعام، قرته، ٣٥ دمنه او نحلل د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٦ د روبين له
 سيمي څخه باصر، ياهص، ٣٧ قديموت او ميفاعت د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي.
 ٣٨ د جاد له سيمي څخه راموت په جلعاد کې (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه
 اخيستلو ښار و)، محنايم، ٣٩ حشبون او يعزير د هغو د خرځايونو سره - ټول څلور ښارگوټي.
 ٤٠ د ټولو ښارگوټو شمېر چې د مراريانو طايفو يعني پاتي لاويانو ته ورکړل شول دولسو ته
 رسېده.

٤١-٤٢ له هغې ځمکې څخه چې د اسراييلو خلکو ترلاسه کړې وه ټول اته څلوېښت ښارگوټي
 د هغو د شاوخوا خرځايونو سره لاويانو ته ورکړل شول.

په وعده شوې ځمکه کې د اسراييلو ځای په ځای کېدل

٤٣ نو څښتن اسراييلو ته هغه ټوله ځمکه ورکړه چې د هغوی د نيکونو سره يې کلکه وعده کړې
 وه. هغوی د دې ځمکې ملکيت ترلاسه کړ او هلته ځای په ځای شول. ٤٤ لکه څنگه چې څښتن
 د هغوی د نيکونو سره وعده کړې وه، هغه د هغوی په ټوله خاوره کې ارامي راوستله. د هغوی يو
 دښمن هم نه شو کولی چې د هغوی په مقابل کې ودرېږي، ځکه چې څښتن اسراييليانو ته په خپلو
 ټولو دښمنانو باندې بری ورکړی و. ٤٥ څښتن چې کومې وعده د اسراييلو د قوم سره کړې وې،
 هغه ټولې يې سرته ورسولې.

د ختيځو قبيلو خپلو کورونو ته ستنېدنه

٢٢ ١ بيا يوشع د روبين، جاد او ختيځې منسي د قبيلو خلک راوغوښتل. ٢ يوشع هغوی

ته وويل: <تاسو هغه ټول کارونه کړي دي چې د خښتن خدمتگار موسیٰ درته حکم کړی ؤ او زما ټولو امرونو ته مو غاړه ایښې ده. (۳) که څه هم جنگ زیات اوږد شو خو تاسو په دې موده کې خپل اسرایلي ورونه پرېښودلي نه دي او کومه دنده چې ستاسو خښتن خدای تاسو ته سپارلې وه هغه مو سرته رسولې ده. (۴) اوس ستاسو خښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو ورونو ته ارامي ورکړې ده. نو بېرته خپلو کورونو یعنې هغې ځمکې ته لاړ شئ چې د اردن د سیند په ختیځ کې ده او د خښتن خدمتگار موسیٰ تاسو ته درکړې ده. (۵) تاسو په غور سره د هغو ټولو شیانو څخه اطاعت کوئ چې موسیٰ په تاسو باندې امر کړی دی: د خپل خښتن خدای سره مینه کوئ او د هغه رضا پوره کوئ. د هغه امرونو ته غاړه ږدئ، هغه ته وفادار اوسئ او د زړه له کومې او په خپل ټول توان سره د هغه خدمت کوئ. (۶) - (۸) یوشع هغوی ته برکت ورکړ او په دې خبرو سره یې خپلو کورونو ته ولېږل: <تاسو د ډېرې شتمنۍ، زیاتو څارویو، سپینو زرو، سرو زرو، برنجو، اوسپنو او ډېرو کالیو سره بېرته خپلو کورونو ته ځئ. تاسو چې کوم شیان له خپلو دښمنانو څخه نیولي دي هغه د خپلو قبیلو د خلکو سره ووېشئ. > بیا هغوی خپلو کورونو ته روان شول.

موسیٰ د منسي نیمې قبیلې ته د اردن د سیند ختیځې خواته په باشان کې ځمکه ورکړه، خو بلې نیمایي ته یوشع د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نورو قبیلو په څنګ کې ځمکه ورکړه.

(۹) نو د روبین او جاد د قبیلو او د ختیځې منسي د قبیلې خلک بېرته خپلو کورونو ته لاړل. هغوی د اسرایلو پاتې خلک په شیلوه کې چې په کنعان کې وه پرېښودل او خپلې خاورې ته چې د جلعاد خاوره وه لاړل. دا خاوره هغوی د خښتن د امر سره سم چې د موسیٰ په وسیله یې کړی ؤ نیولې وه.

د اردن د سیند په غاړه د قربانۍ ځای

١٠- ١١) کله چې د روبین، جاد او ختیځې منسي قبیلې د اردن د درې لوېدیځې غاړې ته ورسېدلې نو د سیند په غاړه یې یوه ډېره لویه قربانگاه جوړه کړه. کله چې نورو اسرائیلیانو واورېدل چې دې قبیلو څه کړي دي، ١٢) نو د لوېدیځو قبیلو ټول خلک په شیلوه کې سره راغونډ شول چې لار شي او د ختیځو قبیلو سره وجنگېږي.

١٣) نو د اسرائیلو خلکو د العازار کاهن زوی فینحاس د جلعاد خاورې ته د روبین، جاد او د ختیځې منسي قبیلو ته ولېږه. ١٤) نو د فینحاس سره لس مشران لارل، د هرې لوېدیځې قبیلې څخه یو یو نفر یعنې د هغوی د کورنیو د مشرانو څخه یو یو نفر. ١٥) کله چې هغوی د جلعاد خاورې ته د روبین، جاد او ختیځې منسي خلکو ته ورغلل، ١٦) هغوی وویل: >مونږ د څښتن د ټول قوم له خوا خبرې کوو: تاسو ولې د اسرائیلو د څښتن خدای په مقابل کې داسې بد کار کړی دی؟ تاسو د خپلو ځانونو دپاره د دې قربانگاه په جوړولو سره د هغه په مقابل کې سرکشي کړې ده! تاسو نور د هغه پیروان نه یاست. ١٧) په فغور کې زمونږ گناه درپه یاده کړئ. آیا زمونږ دپاره هغه بس نه وه؟ سره له دې چې د څښتن په قوم باندې وبا نازله شوه، خو تر نن ورځې پورې مونږ د هغې گناه څخه خپل ځانونه پاک کړي نه دي. ١٨) آیا تاسو اوس غواړئ چې د څښتن د پیروۍ څخه انکار وکړئ؟ که چېرې تاسو نن د څښتن په مقابل کې سرکشي وکړئ، سبا به هغه د اسرائیلو په ټول قوم باندې په قهر شي. ١٩) خو که چېرې ستاسو خاوره د عبادت دپاره مناسبه نه وي، نو د څښتن ځمکې ته راشئ چې د هغه مقدسه څپمه په کې ولاړه ده او زمونږ په منځ کې ځمکه واخلي. مگر د څښتن په مقابل کې سرکشي مه کوئ او زمونږ د څښتن خدای په قربانگاه سر بېره د بلې قربانگاه په جوړولو سره مونږ مه گناهکاروئ. ٢٠) آیا هغه څه چې د عخان سره وشول هغه مو په یاد دي؟ څښتن مونږ ته ويلي وو: د اریحا د بنار ټول شیان له منځه یوسی، خو عخان د څښتن د امر څخه سرغړونه وکړه او څښتن مونږ ټولو ته سزا راکړه. عخان د خپلو کړو له کبله مړ شو او نور ډېر اسرائیلیان هم د عخان د گناه له کبله مړه شول.<

۲۱) د روښن، جاد او ختيځې منسي د قبيلو خلکو د لوېديځو قبيلو استازو ته په ځواب کې وويل:

۲۲) >څښتن يوازينی قوي خدای دی! مونږ د هغه څخه غوښتنه کوو چې زمونږ شاهد اوسي! هغه پوهيږي چې مونږ ولې داسې کار کړی دی او مونږ غواړو چې تاسو هم ورباندې پوه شئ! که چېرې مونږ د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې وي او د هغه سره مو خپل لوظ مات کړی وي، نو څښتن دې نور مونږ ژوندي نه پرېږدي. ۲۳) که چېرې مونږ د څښتن څخه پيروي کول پرې اېښي وي او خپله قربانگه مو جوړه کړې وي چې په هغې باندې سوزېدونکې نذرانې يا د غلو دانو يا د سلامتی نذرانې وړاندې کړو، نو پرېږدئ چې څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي. ۲۴) نه! مونږ د دې وېرې له کبله دا کار وکړ چې کېدای شي يوه ورځ ستاسو اولاده زمونږ اولادې ته ووايي چې تاسو څه حق لرئ چې د اسرايلو د څښتن خدای عبادت کوئ؟ ۲۵) څښتن د اردن له سيند څخه زمونږ او ستاسو يعنې د روښن او جاد د خلکو ترمنځ يو سرحد جوړ کړ. تاسو د څښتن سره هيڅ کار نه لرئ. بيا کېدای شي چې ستاسو اولاده زمونږ اولاده د څښتن د عبادت څخه منع کړي. ۲۶) نو مونږ د قربانۍ د ځای د جوړولو پرېکړه وکړه، نه د سوزېدونکو نذرانو دپاره او نه د قربانيو دپاره، ۲۷) بلکه دا به زمونږ او ستاسو د خلکو دپاره او زمونږ څخه وروسته نسلونو دپاره يوه نښه وي چې مونږ به د څښتن د مقدسې خېمې په مخ کې د سوزېدونکو نذرانو، قربانيو او سلامتی د نذرانو په وړاندې کولو سره د هغه عبادت کوو. بيا به په راتلونکي کې ستاسو اولاده نه شي کولی چې زمونږ اولادې ته داسې ووايي چې تاسو د څښتن عبادت نه شئ کولی. ۲۸) مونږ فکر کاوه چې که چېرې داسې وشي، امکان لري چې زمونږ اولاده ووايي چې گورئ! زمونږ نیکونو د څښتن د قربانۍ د ځای په شان يوه نمونه جوړه کړه. دا د سوزېدونکو نذرانو يا د قربانيو دپاره نه، بلکه هغه يې د دې دپاره جوړه کړې ده چې دا وښايي چې مونږ هم ستاسو په شان د څښتن خلک يو. ۲۹) مونږ به په يقين سره د څښتن په مقابل کې سرکشي ونه کړو او نه به د قربانۍ د ځای په جوړولو سره چې په هغه باندې نذرانې يا قربانۍ وړاندې کړو، د هغه پيروي کول پرېږدو. مونږ به بله داسې قربانگه جوړه نه کړو چې زمونږ د څښتن خدای د قربانگه ځای ونيسي کومه چې د هغه د مقدسې خېمې په مخ کې

٣٠) فينحاس کاھن او د لوېديځو قبيلو لسو مشرانو چې د هغه سره وو د روښن، جاد او ختيځي منسي د قبيلو د خلکو خبرې واورېدې او هغوی قانع شول. ٣١) فينحاس هغوی ته وويل: <اوس مونږ په دې پوه شو چې څښتن زموږ سره مل دی. تاسو د هغه په مقابل کې سرکشي نه ده کړې بلکه د اسراييلو قوم مو د څښتن د سزا څخه ژغورلی دی.>

٣٢) بيا فينحاس او د لوېديځو قبيلو مشران بېرته د کنعان خاورې ته راستانه شول او څه چې پېښ شوي وو هغه يې د اسراييلو خلکو ته بيان کړل. ٣٣) اسراييليان قانع شول او د خدای ستاينه يې وکړه. هغوی نور داسې خبرې نه کولې چې د روښن او جاد د خلکو سره جنگ وکړي او د هغوی خاوره له منځه يوسي.

٣٤) د روښن او جاد خلکو وويل: <دا قربانگه زموږ د ټولو ترمنځ شاهده ده چې څښتن زموږ خدای دی.> نو هغه قربانگه يې د شاهد په نوم ياده کړه.

اسراييلو ته د يوشع اخرنی خبرې

٢٣) ١) وروسته له اوږدې مودې څښتن اسراييلو ته د شاوخوا ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه. په دې وخت کې يوشع ډېر زوړ شوی ؤ. ٢) هغه ټول اسراييليان يعنې د هغوی سپين ږيري، مشران، قاضيان او ماموران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: <زه اوس ډېر زوړ شوی يم. ٣) تاسو وليدل چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په خاطر په دې ټولو قومونو باندې څه وکړل. هغه په خپله ستاسو دپاره جگړه وکړه. ٤) ما ستاسو قبيلو ته ټوله ځمکه په ختيځ کې د اردن له سيند څخه په لوېديځ کې د مديترانې تر بحيرې پورې ورکړه. ما تاسو ته د هغو ټولو قومونو

ځمکه چې مخکې مونږ فتح کړې وه درکړې ده او همدارنگه د هغو قومونو ځمکه چې تر اوسه پورې لا مونږ فتح کړې نه ده. (۵) ستاسو څښتن خدای به هغوی ستاسو په مقابل کې په شا تگ ته مجبور کړي او څنگه چې تاسو مخکې ځئ هغوی به وشړي. لکه څنگه چې هغه ستاسو سره وعده کړې ده، تاسو به د هغوی ځمکه ونیسئ. (۶) تاسو قوي اوسئ او هرڅه چې د موسیٰ په تورات کې لیکل شوي دي، هغو ته په غور سره غاړه کېږدئ او هغه سرته ورسوئ. د هغو یوه برخه هم له نظره مه غورزوئ. (۷) پام کوئ د هغو قومونو سره چې ستاسو په منځ کې پاتې دي ملګرتیا ونه کړئ او د هغوی خدایانو ته عبادت مه کوئ. هغوی ته دعا مه کوئ او په قسم خوړلو کې د هغوی نومونه مه اخلئ. (۸) د هغې په ځای، د خپل څښتن خدای سره وفاداره اوسئ لکه څنگه چې تر اوسه پورې ورسره وفاداره یئ. (۹) څښتن لوی او قدرتمند قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي دي او تر نن ورځې پورې هیچا دا توان نه دی موندلی چې ستاسو په مقابل کې ودرېږي. (۱۰) ستاسو څخه هر یو کولی شي چې د دښمن زرو تنو ته ماتې ورکړي، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو دپاره جگړه کوي. (۱۱) بیا زیات متوجه اوسئ چې د خپل څښتن خدای سره مینه وکړئ. (۱۲) که چېرې تاسو بې وفايي وکړئ او د هغو قومونو سره یوځای شئ چې تر اوسه پورې ستاسو په منځ کې پاتې دي او د هغوی سره ودونه وکړئ، (۱۳) نو بیا باور ولرئ چې څښتن خدای به نور دا قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې نه کړي. بلکه هغوی به ستاسو دپاره د دام یا د لومې په شان خطرناک شي او ستاسو د شاګانو دپاره به د قمچینې په شان شي او ستاسو په سترگو کې به د اغزیو په شان شي. او دا به تر هغه وخته پورې دوام ومومي ترڅو ستاسو څخه هیڅوک په دې نښې ځمکه کې چې خپل څښتن خدای درته درکړې ده پاتې نه شي.

(۱۴) اوس زما د مړینې وخت رارسېدلی دی. تاسو هر یو په خپل زړه کې پوهېږئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته هغه ټول بڼه شیان درکړي دي د کومو وعده یې چې کړې وه. هره وعده چې هغه کړې ده، هغه پوره شوې ده او یوه وعده یې هم ماته شوې نه ده. (۱۵) خو لکه څنگه چې

زمونږ څښتن خدای ستاسو سره د ټولو ښو شیانو وعده کړې ده او هغه یې سرته رسولې ده، نو هماغسې هغه به په تاسو باندې ټولې بدې هم راولي ترڅو تاسو له دې ښې ځمکې څخه چې هغه تاسو ته درکړې ده ورک کړي. (۱۶) که چېرې تاسو هغه لوڅ مات کړئ چې د هغه امر یې په تاسو باندې کړی دی او د نورو خدایانو خدمت او عبادت وکړئ، بیا به هغه په قهر شي او تاسو ته به سزا درکړي او تاسو به ژر له هغې ځمکې څخه ورک شئ کومه چې زمونږ څښتن خدای تاسو ته درکړې ده. <

د شکیم په ښار کې د لوڅ نوی کول

۲۴ (۱) یوشع په شکیم کې د اسراییلو ټولې قبیلې راغونډې کړې. هغه د اسراییلو سپین بریږي، مشران، قاضیان او ماموران راوغوښتل. هغوی راغلل او د خدای په حضور کې ودرېدل. (۲) یوشع ټول قوم ته وویل: <د اسراییلو څښتن خدای داسې وایي: ډېره موده مخکې ستاسو نیکونه چې په هغو کې د ابراهیم او د ناحور پلار یعنې تارح شامل ؤ د فرات د سیند په بلې غاړې باندې اوسېدل او د نورو خدایانو عبادت به یې کاوه. (۳) بیا ما ستاسو نیکه ابراهیم د هغه ځای څخه یووړ او د کنعان په ټوله خاوره کې مې وگرځاوه. هغه ته مې اسحاق ورکړ او د اسحاق په وسیله مې هغه ته ډېره اولاده ورکړه. (۴) اسحاق ته مې دوه زامن ورکړل یعنې یعقوب او عیسو. عیسو ته مې د اډوم غرنۍ سیمه د هغه د ملکیت په توګه ورکړه، خو ستاسو نیکه یعقوب او د هغه اولادونه مصر ته لاړل. (۵) - (۶) وروسته ما موسی' او د هغه ورور هارون ولېږل چې ستاسو د خلکو سره مرسته وکړي او په مصریانو باندې مې لوی عذاب نازل کړ. ما ستاسو نیکونه د مصر څخه راوویستل، خو مصریان په خپلو جنګي ګاډیو او اسونو باندې سپاره شول او ستاسو په نیکونو پسې شول او په هغوی پسې سرې بحیرې ته ورورسېدل. (۷) هغوی ماته د مرستې دپاره فریاد وکړ او ما د هغوی او مصریانو ترمنځ تیاره رامنځته کړه. په مصریانو باندې مې اوبه راوستلې او هغوی مې په دریاب کې غرق کړل.

تاسو په خپلو سترگو وليدل چې ما په مصر باندې څه وکړل.

له هغې وروسته تاسو ډېره موده په دښته کې اوسېدلې. (۸) بيا مې تاسو هغې خاورې ته راوستلې

چې د اردن د سيند په ختيځ کې وه. هلته اموريان اوسېدل او هغوی ستاسو سره جگړه وکړه، خو تاسو زما په مرسته هغوی ته ماتې ورکړه، هغوی مو له منځه يوړل او د هغوی خاوره مو ونيوله.

(۹) کله چې د موآب پادشاه د صفور زوی بالاق ستاسو په مقابل کې ودرېد، هغه د بعور زوی

بلعام راوغوښت او د هغه څخه يې وغوښتل چې په تاسو باندې لعنت ووايي. (۱۰) خو ما د بلعام

خبرو ته غوږ ونه نيوه. هغه مې مجبور کړ چې تاسو ته برکت درکړي. په دې ډول مې تاسو له بالاق

څخه وژغورلې. (۱۱) بيا تاسو د اردن له سيند څخه پورې وتلې او اريحا ته راغلې. د اريحا خلکو

د اموريانو، فرزيانو، کنعانيانو، حيتيانو، جرجاشيانو، حويانو او ييوسيانو په شان ستاسو سره جگړه

وکړه. خو ما تاسو ته په هغوی ټولو باندې بری درکړ. (۱۲) ستاسو دښمنان ستاسو څخه وتښتېدل،

خو ستاسو د تورو، ليندو او غشو له کبله نه. ما ستاسو په دښمنانو کې سخته وېره راپيدا کړه او

هغوی وتښتېدل لکه څنگه چې مې د هغو دوو اموريایي پادشاهانو سره کړي وو کوم چې د اردن د

سيند په ختيځ کې اوسېدل. (۱۳) ما تاسو ته ځمکه درکړه په کومې باندې چې تاسو زيار نه و

ويستلی او ښارونه مې درکړل چې هغه تاسو نه وو ودان کړي او اوس په هغو کې اوسېږئ. د انگورو

او زيتونو د باغونو څخه خواړه خورئ کوم چې تاسو کرلي نه وو.

(۱۴) بيا يوشع وويل: <نو د څښتن څخه ووپرېږئ او په پوره وفادارۍ سره د هغه عبادت وکړئ.

هغه بتان چې ستاسو نیکونو يې په مصر او د فرات د سيند په بله غاړه باندې عبادت کاوه لېرې

گوزار کړئ او د څښتن عبادت وکړئ. (۱۵) که چېرې تاسو د هغه عبادت کول نه غواړئ، نو نن

پرېکړه وکړئ چې د کومو خدايانو عبادت به کوئ. آيا د هغو خدايانو عبادت به کوئ چې ستاسو

نيکونو يې د فرات د سيند په بله غاړه باندې عبادت کاوه او يا به د اموريانو د خدايانو چې تاسو

اوس د هغوی په خاوره کې اوسېږئ عبادت کوئ. خو زه به د خپلې کورنۍ سره د څښتن عبادت

١٦ قوم په ځواب کې وويل: <مونږ به هيڅکله داسې ونه کړو چې څښتن پر پرډو او د نورو خدايانو عبادت وکړو. (١٧) دا په خپله زمونږ څښتن خدای ؤ چې مونږ يې د خپلو نيکونو سره د مصر څخه چې په کې غلامان وو راوويستلو او مونږ هغه معجزې وليدلې چې هغه وښودلې. په خپل ټول سفر کې او د هغو ټولو قومونو په منځ کې چې مونږ ورڅخه تېرېدلو هغه وساتلو. (١٨) څښتن زمونږ له مخې څخه هغه ټول قومونه لېرې کړل چې په دې خاوره کې اوسېدل چې په هغو کې اموريان هم شامل وو. نو مونږ به هم د څښتن عبادت او اطاعت کوو، ځکه چې هغه زمونږ خدای دی.<

١٩ يوشع قوم ته وويل: <شاید تاسو د څښتن عبادت ونشي کولی ځکه چې هغه سپېڅلی او غيرتي خدای دی. تاسو بايد هغه ته پوره وفادار اوسئ. که چېرې تاسو د هغه په مقابل کې گناه او سرکشي وکړئ نو هغه به تاسې ونه بخښي. (٢٠) که چېرې تاسو هغه پر پرډی او د نورو قومونو د بتانو عبادت وکړئ، هغه به ستاسو په ضد شي او تاسو ته به سزا درکړي. که څه هم مخکې هغه ستاسو سره ښه ؤ، خو تاسې به له منځه يوسي.<

٢١ قوم يوشع ته وويل: <نه! مونږ به د څښتن عبادت او اطاعت کوو.<

٢٢ يوشع هغوی ته وويل: <تاسو د خپلو ځانونو شاهدان يئ. تاسو وويل چې مونږ د څښتن عبادت او اطاعت کول غوره کړي دي.<

هغوی وويل: <هو، مونږ شاهدان يو.<

٢٣ هغه غوښتنه وکړه: <خو لکه د هغو بتانو په شان چې نور قومونه يې عبادت کوي تاسو سره

هم يو څه بتان شته. هغه لېرې گوزار كړئ او د اسراييلو د څښتن خدای سره د وفادارۍ لوظ وكړئ. <

٢٤ قوم يوشع ته وويل: > مونږ به يوازې د خپل څښتن خدای عبادت كوو او د هغه امرنو ته به غاړه ردو. <

٢٥ په هغه ورځ يوشع په شكيم كې د اسراييلو د خلكو استازيتوب وكړ او د هغوی او څښتن ترمنځ يې يو تړون جوړ كړ او هغوی ته يې قوانين او اصول وركړل چې ورڅخه پيروي وكړي. ٢٦ يوشع دا خبرې د خدای د قوانينو په كتاب كې وليكلې. بيا هغه يوه لويه تيره واخيسته او د څښتن د عبادت په ځای كې يې د خپرې د ونې لاندې ودروله. ٢٧ هغه ټول قوم ته وويل: > ځورئ، دا تيره به زمونږ شاهده وي. دې تيرې هغه ټولې خبرې واورېدلې چې څښتن مونږ ته وكړې. نو كه چېرې تاسو د خپل خدای څخه منكر شئ دا تيره به ستاسو په ضد شهادت وركوي. < ٢٨ بيا يوشع قوم رخصت كړ او هر يو نفر د خپلې برخې ځمكې ته ور ستون شو.

د يوشع او العازار مړينه

٢٩ څه موده وروسته د څښتن خدمتگار د نون زوی يوشع د يوسلو لسو كالو په عمر مړ شو. ٣٠ هغه يې په خپله ځمكه كې په تمنه سارح كې چې د افرایم په غرنۍ سيمه كې او د جاعش د غره په شمال كې وه، ښخ كړ.

٣١ ترڅو پورې چې يوشع ژوندی ؤ، د اسراييلو خلكو د څښتن عبادت او اطاعت كاوه. حتی د هغه د مړينې څخه وروسته هم ترڅو پورې چې د قوم هغه سپين ږيري ژوندي وو كومو چې د څښتن هغه ټول كارونه په خپلو سترگو ليدلي وو چې د اسراييلو دپاره يې كړي وو، هغوی څښتن ته

۳۲ د يوسف مړی چې د اسراییلو خلکو له مصر څخه راوړی ؤ، په شکیم کې په هغې ټوټه ځمکه کې بنخ کړای شو چې یعقوب د شکیم د بنار د بنسټ ایښودونکي حمور د زامنو څخه د سپینو زرو په سلو سکو باندې اخیستې وه. دا ځمکه د يوسف اولادې ته په میراث پاتې شوه.

۳۳ د هارون زوی العازار هم مړ شو او په جبعه کې چې د افرایم په غرنۍ سیمه کې یو ښارگوټی ؤ بنخ کړای شو، دا ښارگوټی د هغه زوی فینحاس ته ورکړل شوی ؤ.